

de
ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

JAPAN—
ecomische reus van de Oriënt

Dit schrijven ONZE LEZERS

Enthousiast

„Nadat ik een paar nummers van uw blad *De Echte Waarheid* van een vriend te lezen had gekregen, was ik zo enthousiast, dat ik besloot zelf een abonnement aan te vragen.”

Renny de V., Driesum

• *Vertel uw vriend of buurvrouw, die zo vaak uw nummers leent, dat hij of zij een eigen (gratis) abonnement kan hebben door er ons eenvoudig om te schrijven.*

Van heinde en ver

„Graag wil ik u hiermee bedank vir die toesending van u hoogs-interessante tydskrif, *De Echte Waarheid*. As een Afrikaanssprekende Suid-Afrikaner vind ek u blad maklik verstaanbaar omdat die Nederlandse taal na aan my eie moedertaal verwant is.”

Leo K., Port Elisabeth,
Suid-Afrika

„Met veel interesse ontvang ik nu reeds drie maanden uw maandblad *De Echte Waarheid* dat werkelijk heel interessant is op politiek en militair gebied, maar dat vooral met godsdienst verbandhoudende zaken behandelt. Werkelijk, jullie zijn te bewonderen: jullie waarheid en drang om de mensheid te dienen en vooral jullie moed er mee door te gaan. Jaren aanéén zomaar gratis ten dienste te staan van anderen... dat kan er bij mij nog steeds niet in. Gek, maar verleden jaar geloofde ik niet eens in God, noch in liefde voor die mogelijke God, noch in liefde voor de mens, liefde tussen de mensen onderling. Alles stond in het teken van egoïsme, de absurditeit van het zijn en alles wat je wilt. Ik heb mijn ideeën herzien, omdat ik inzag dat ze niet opgingen. Bij jullie is immers alles anders.”

Maggie L., Eernegem, W. Vl.

„Mijn oprechte dank voor het ontvangen tijdschrift *De Echte Waarheid*. Het is gewoonweg een openbaring. Ik wist wel van het blad *The*

Plain Truth, maar aangezien ik geen Engels kan lezen ben ik toch zo blij met de Hollandse uitgave.”

Mevr. J. v. K., Claremont,
Zuid-Afrika

„Zou u ons het *Wonderful World Tomorrow* boekje willen opsturen, maar liefst in het Nederlands [*De ideale Wereld van morgen — een blik in de toekomst*]. De laatste Nederlandse *Plain Truth* was geweldig, werkelijk heel goed. Is het niet eigenaardig dat sommige dingen die je in je eigen taal hoort, je beter kan begrijpen. Niet omdat we het Engels minder verstaan of begrijpen, maar het Nederlands klinkt soms echter.”

Fam. J. v. d. B., Hope,
Nelson, Nieuw-Zeeland

• *Veel Nederlanders in Engels-sprekende landen houden contact met hun moedertaal door *De Echte Waarheid* te lezen. U kunt uw kennis van vreemde talen bijhouden door ons te schrijven om een GRATIS abonnement op *De Echte Waarheid* in het Engels, Frans, Spaans of Duits.*

„Zeer dankbaar zijn wij voor deze toevallige toezending van *De Echte Waarheid*. Als vader van een gezin van 15 kinderen put ik er kracht en inzicht en ook een beetje moed uit.”

Th. A. B., Zwaagdijk

Stof tot nadenken

„Ik zie uw uitgave elke maand met belangstelling tegemoet. Hoe een en ander gefinancierd wordt is mij nog steeds niet duidelijk; u laat uitsluitend op een, weliswaar vriendelijke, maar besliste manier weten dat u dit geheim wenst te bewaren, maar ik kan u het plezier van ‘gezegend geven’ van harte gunnen!”

Chris v. N.
Oostendorp

• *Lees voor een volledige uiteenzetting hierover het artikel van de heer Armstrong op pagina 11.*

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

Oktober, 1969

2e jaargang

No. 10

Wereldoplage: 2 080 000

Wordt maandelijks uitgegeven in Pasadena, Californië; Watford, Engeland; en Sydney, Australië door Ambassador College. Nederlandse, Franse en Duitse edities: Watford, Engeland; Spaanse editie: Big Sandy, Texas. Copyright © 1969, Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

HOOFDREDACTEUR

HERBERT W. ARMSTRONG

ADJ. HOOFDREDACTEUR

GARNER TED ARMSTRONG

CENTRALE REDACTIE

Dr. Herman L. Hoeh

Roderick C. Meredith

Buitenlandse Redacteuren

Engeland: Raymond F. McNair

Australië: C. Wayne Cole

Zuid-Afrika: Ernest Williams

Duitsland: Frank Schnee

Zwitserland: Colin Wilkins

Filippijnen: Gerald Waterhouse

Zuid-Amerika: Enrique Ruiz

Administrateur

Albert J. Portune

— Nederlandse Editie —

HOOFDREDACTEUR

Dick Gagel

Redacteuren en Medewerkers

Roger Franck

Matthieu Janssen

Jan Ursem

Henri Vandorselaar

Jo van der Wende

Han Wilms

Secretaresse

Iepke Klarenberg

UW ABONNEMENT is door anderen betaald. Exemplaren voor massaverspreiding worden niet ter beschikking gesteld. Niet in de handel verkrijgbaar.

Abonnees in Europa, Afrika of Azië gelieven hun correspondentie te richten aan:

Ambassador College

Postbus 496

Arnhem, Nederland

Indien elders woonachtig:

Ambassador College

Dutch Department

P. O. Box 1030

Pasadena, California 91109, U.S.A.

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging graag zo spoedig mogelijk, met vermelding van zowel oud als nieuw adres.

Persoonlijk

van Herbert W. Armstrong

TERWIJL ik me neerzette om dit persoonlijk praatje met onze snel groeiende lezerskring te schrijven pakte ik een lijst op met reacties van lezers van *De Echte Waarheid*. Ik probeer altijd zoveel mogelijk reacties van onze lezers of van onze luisteraars of televisiekijkers door te nemen.

Dit herinnert me eraan dat velen hun reactie op het *Persoonlijk* artikel over het menselijk verstand, en het verschil tussen het menselijk verstand en het brein van een dier kenbaar gemaakt hebben. In dat artikel schreef ik dat als een groot genoeg aantal abonnees het wenste, ik proberen zou veel uitvoeriger over dat onderwerp te schrijven. Daar is bijzonder veel vraag naar geweest. Het grootste deel van de reacties dat ik ontving gaf uiting aan enthousiaste goedkeuring, met het verzoek of ik dieper op dit onderwerp wilde ingaan. Een heel kleine minderheid was het er niet mee eens of keurde het af.

Ik heb geen tijd om in het *Persoonlijk* van deze maand hiermee verder te gaan. Ik wil er in ieder geval een volledig artikel van maken — misschien zal het eerder een serie artikelen worden, dat dan gedrukt zal worden als een brochure. Misschien zal het zelfs de afmetingen van een boek aannemen.

Ik moet u eerlijk bekennen dat ik inzie dat de waarheid over dit onderwerp niet door allen grif aangenomen zal worden. Ik wil geen vijanden maken. En enkelen van onze lezers zullen het er mogelijk niet mee eens zijn. Sommigen zullen misschien zelfs woedend schrijven: „Stop mijn abonnement!” En, ook al kunt u uw eigen abonnement niet betalen, ik wil geen abonnees verliezen. Aan de andere kant heb ik het nooit met de waarheid op een akkoordje gegoooid. Als ik *weet* dat iets waar is, dan schrijf of spreek ik daarover zonder vrees — en *duidelijk* — ongeacht de gevolgen.

Maar *waarom*, — ja, *WAAROM* zou een lezer kwaad moeten worden en zijn abonnement opzeggen, enkel en alleen

omdat hij het niet helemaal met een artikel eens was? Waarom dan alle andere fijne artikelen mislopen?

Als u in *De Echte Waarheid* slechts dát leest wat u al weet, gelooft en waar u het al mee eens bent, wat voor nut heeft het lezen dan — anders dan voor ontspanning te dienen?

En waarom geloven verschillende mensen eigenlijk zoveel verschillende dingen? Waarom zijn maar zo weinig mensen het met elkaar *eens*? Dit leidt tot precies de gedachte die deze reacties bij mij oproepen. Het is deze vraag:

WAAROM gelooft u wat u gelooft?

Als ik hierover ga schrijven, dan zal ik grondig en in finesses moeten uitleggen *wat* een menselijk wezen eigenlijk IS. Is hij een onsterfelijke ziel? Is hij een dier — enkel de hoogste en meest ontwikkelde onder de dieren? Ontwikkelde hij zich door toeval — d.w.z. ontstond hij door het evolutieproces, of werd hij speciaal geschapen door een bovennatuurlijk, Almachtig Geestelijk Wezen, genaamd GOD? Als ik zeg dat de mens geschapen werd, dan zal ik velen die toegelaten hebben dat de evolutietheorie vast voet in hun denkwijze vond, aanstoot geven. Als ik zeg dat hij *geen* onsterfelijke ziel is, dan zal ik aanstoot geven aan veel belijdende christenen, die geloven dat de leer van de onsterfelijkheid der ziel feitelijk de basis en grondslag is van het hele christelijke geloof.

Maar *HOE* — *via welk proces* — bent U ertoe gekomen te geloven wat u nu gelooft?

Waarom hebben zoveel verschillende mensen zoveel verschillende ideeën over zoveel verschillende dingen? Kunnen twee *willekeurige* mensen het samen over *alles* eens zijn — en volkomen oprecht in hun geloof zijn?

Maar weinig mensen staan er ooit bij stil om, terugblikkend op het verleden, zich af te vragen, *hoe* ze ertoe gekomen zijn bepaalde dingen waarin zij geloven te geloven. De meesten zien eenvoudig niet in *hoe* ze in veel gevallen tot de

In dit nummer

Dit schrijven onze lezers	2
Persoonlijk	3
JAPAN laat het Westen weten waar het op staat	5
Wereldcrisis in de LANDBOUW!	7
Gij zult NIET!	9
O.K. — U heeft erom gevraagd!	11
Uitzendtijden	18
Ingrijpende VERANDERINGEN in hedendaags WERELDGEBEUREN	19

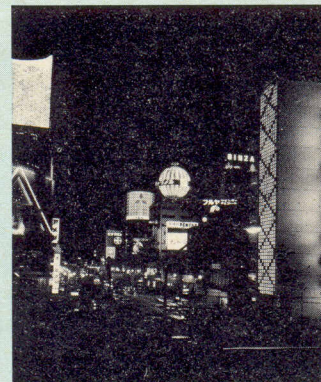

Foto: Ambassador College

ONZE OMSLAGFOTO

Het stadsbeeld in het centrum van Tokio verschilt van westerse grote steden alleen door de opschriften in Japanse karakters. Dit is de Ginza, het hart van het vermaakscentrum en de zakenwereld van Tokio, waar neonreclames voor de over de gehele wereld bekende producten van de Japanse industrie met haast grotere intensiteit branden dan waar ook ter wereld.

overtuigingen waarin ze geloven, gekomen zijn. En toch, als een ander het waagt te beweren dat zij het aan het verkeerde eind hebben, dan nemen ze daar aanstoot aan — misschien zijn ze zelfs helemaal niet lui een agressieve houding aan te nemen en het uit te vechten!

De evolutietheorie blijft ONbewezen — is in feite weerlegd — en kan, door de aard der zaak, *niet bewezen worden!* Toch *geloven miljoenen* erin — ze veronderstellen zelfs dat het een bewezen *feit* is. Ze hebben GEEN BEWIJZEN gezien! Er bestaan geen bewijzen voor! Toch zullen diezelfde mensen in hete woede reageren als iemand het waagt de theorie in twijfel te trekken.

Niemand heeft ooit een „onsterfelijke ziel” *gezien*. De Bijbel leert nergens dat er een „onsterfelijke ziel” bestaat — het zegt in feite juist het tegenovergestelde! Toch geloven wellicht miljoenen dat er geen „feit” met meer zekerheid bewezen is — ze baseren hun levenshoop erop — worden woedend als iemand het durft te ontkennen! De wetenschap levert geen bewijs dat er een „onsterfelijke ziel” bestaat. Waarom *geloven* miljoenen mensen dan met hart en ziel dat dat is *wat ze zijn? WAAROM?*

De zuivere waarheid is evenwel dat maar heel weinig mensen weten *waarom* ze de dingen waarvan ze overtuigd zijn geloven, of HOE ze ertoe kwamen deze dingen te geloven. Verbazingwekkend? Jazeker! Maar *waar!*

De meeste overtuigingen van de meeste mensen zijn eenvoudig zonder meer als iets *vanzelfsprekends aangenomen* omdat men gelooft wat men herhaaldelijk *gehoord* of *gelezen* heeft. Ze hebben het *zonder meer aangenomen* — zonder *bewijsmateriaal* — maar als iemand hen zou durven tegen te spreken, dan zouden ze daar met vurige verontwaardiging tegenin gaan.

Als advertentiereiziger, 57 jaar geleden, was ik wel bekend met het psychologische feit dat de meeste mensen alles wat ze zwart op wit zien *als waarheid* aannemen. Als de meeste mensen iets gedrukt zien, dan nemen ze aan dat het wel waar moet zijn. Een advertentiereiziger die dit feit onderkende, schreef een boek over reclamemetho-

den en noemde het *De GROTE LEUGEN!*

Als het in een boek staat, nemen de meeste mensen het als zoete koek aan! En miljoenen — misschien wel ontelbare miljoenen — boeken zijn uitgegeven die zó wemelen van fouten en onjuiste beweringen dat de lezers *stomverbaasd* zouden staan — *als ze het wisten!*

Van alle boeken is er waarschijnlijk maar een dat, zoals het oorspronkelijk geschreven werd, voor 100% nauwkeurig is wat het verspreiden van *waarheid* betreft. Dat boek is de „Best-seller” van de wereld — maar toch wordt het waarschijnlijk door *minder* mensen geloofd en gelezen dan welk ander boek ook. Als de *waarheid* uiteindelijk bekend en geaccepteerd is, zullen we in gaan zien dat de mensheid er meer baat bij gehad zou hebben als het *grootste* gedeelte van die boeken nooit geschreven was. Toch is het beleid van de grote universiteiten zo, dat zij het nodig vinden minstens een miljoen boeken in hun bibliotheken te hebben. En een groot gedeelte daarvan wordt in de meeste gevallen nooit gebruikt!

Hoe bent *U* ertoe gekomen te geloven wat u nu gelooft?

Let wel: Op het moment dat u geboren werd, beschikte u over een verstand dat in staat was kennis in zich op te nemen, en die te gebruiken om opinies en overtuigingen te vormen, beslissingen te nemen, conclusies te trekken en een *wil* te besturen. Maar u kwam niet met een hoeveelheid kennis toegerust ter wereld. U bezat slechts een verstand dat in staat was kennis in zich op te nemen en deze te gebruiken.

Elk beetje kennis dat nu in uw brein huist — en elke overtuiging, mening en opinie — is sinds geboorte een deel van uw verstand geworden of daarin geformeerd! De vraag is nu dus, *HOE*, door welk proces, verkreeg u die kennis of formuleerde u die mening? Zeer weinigen hebben er ooit bij stilgestaan zich deze vraag te stellen. Zeer weinigen zien in hoe ze er precies toe gekomen zijn te geloven wat ze nu geloven.

Er zijn in principe drie manieren waarop mensen hun opinies en overtuigingen verkrijgen:

1) Ten eerste heeft het verstand verreweg het grootste aantal meningen en

overtuigingen *passief* geabsorbeerd — niet actief. Met andere woorden, mensen nemen over het algemeen eenvoudig aan, of veronderstellen nonchalant — *ZONDER ENIG BEWIJSMATERIAAL* — dat wat ze gelezen of gehoord hebben. Vooral wanneer het blijkbaar algemeen aanvaard wordt door hun gemeenschap, omgeving, groep of natie. De meeste mensen zijn veel voorzichtiger wanneer het gaat om de mensen die ze in hun huis laten, dan wat ze in hun verstand toelaten.

2) Het tweede grootste aantal overtuigingen is enigszins bevooroordeeld gevormd, om de psychologische reden dat de meeste mensen geloven wat ze *willen* geloven en weigeren te geloven wat *niet* in hun straatje past — of het nu *waarheid* of leugen is. Persoonlijke opinies worden vaak door vooroordelen of egoïsme gevormd, afhankelijk van emotionele gevoelens pro of contra.

3) Het kleinste aantal overtuigingen en meningen vormt de gemiddelde mens door alle feiten zorgvuldig na te sporen, vlijtig volledige inlichtingen te vergaren, *bewijs* te eisen, en de kwestie objectief en zonder vooroordelen in behandeling te nemen. Maar de *meeste* overtuigingen van de meeste mensen zijn niet door dit proces tot stand gekomen.

Waarom zijn de meeste mensen in Italië, Frankrijk, Zuid-Amerika, Spanje en Mexico rooms-katholiek? *Waarom* zijn de meeste mensen in het Midden Oosten aanhangers van de Islam? *Waarom* zijn zoveel Oosterlingen, afhankelijk van waar ze wonen, hindoes, taoïsten, boeddhisten of confucianisten? *Waarom* zijn in vele streken van Nederland de meeste mensen protestant — *als* ze een godsdienst aanhangen? Om de eenvoudige reden dat de mensen om hen heen van van dezelfde overtuiging of hetzelfde geloof zijn. Omdat ze daar altijd over gehoord hebben. Omdat het grootste deel van hun kennissen dat geloof aannemen. Omdat ze waar ze woonden met de massa megingen. Omdat ze dat *nonchalant veronderstelden* en *zonder meer accepteerden!*

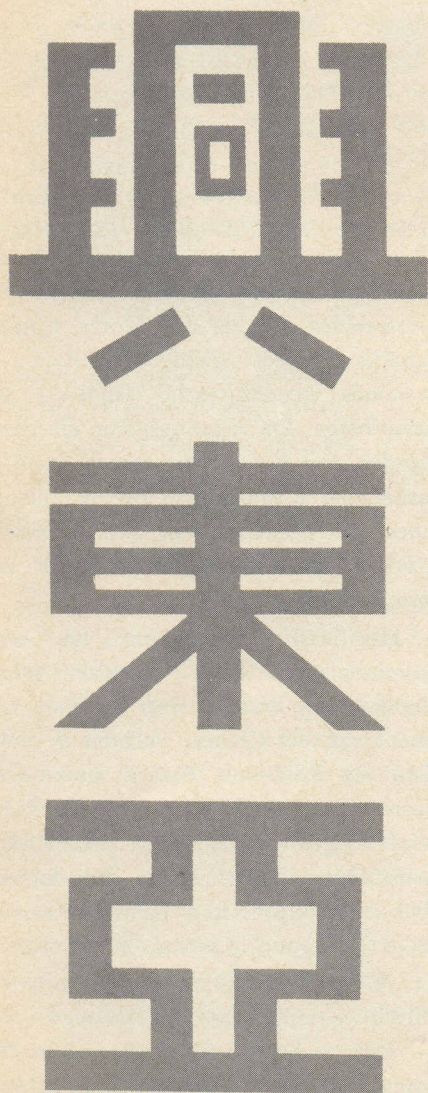
Waarom geloven zoveel mensen dat zij een „onsterfelijke ziel” zijn? Om de eenvoudige reden dat dit hun geleerd werd. Ze hoorden het, lazen erover. De

(*Vervolgd op pagina 18*)

Japan laat het Westen weten waar het op staat — maar slaan wij er acht op?

De oude opvatting over de Oriënt — een land van hongerige gele mensjes, die een kom rijst eten — heeft afgedaan. Het Westen ziet zich nu geconfronteerd met een nieuwe reus — de toenemende invloed van het Verre Oosten in wereldaangelegenheden. Hieronder wordt uiteengezet waarom Japan als woordvoerder voor Azië optreedt — en waarom het Westen dient te luisteren!

door Dr. Ernest L. Martin

Deze Japanse karakters betekenen „het verrijzen tot macht van de Oriënt“.

Tokio, Japan

DE ORIENT begint te ontwaken! In het hart van de volken van Oost-Azië pulseert het vurige geloof dat het lotsbestel der mensheid in hun handen rust.

Waar u ook gaat — naar Japan, Hong Kong, de Filippijnen, Korea, Vietnam — overal heerst het ondefinieerbare gevoel dat wereldzelfmoord of wereldvrede in de Oriënt liggen besloten.

Waarom Aziaten naar de toekomst zien

Er is reden voor deze overtuiging. Er zijn zo'n 700 miljoen Chinezen, die dagelijks worden geleerd dat de onvermijdelijke wereldoverheersing door het communisme naar Chinese stijl slechts een kwestie van tijd is.

En Japan? Hier is een volk dat slechts 25 jaren geleden volkomen verslagen in het stof lag. Vandaag is Japan in de Oriënt, en zelfs in *de gehele wereld*, een economische reus. Japan heeft na de Verenigde Staten het hoogste bruto nationale inkomen der wereld. De produktie van staal, auto's en schepen — om maar een paar grote industrieën te noemen — is gedurende de afgelopen 9 jaar met 1400% toegenomen. Terwijl de meeste westerse landen hun bevolking steeds meer belastingen opleggen, kende Japan onlangs haar burgers een belastingverlaging toe

van meer dan f. 14 400 000 000. Japan komt snel naar voren, heel snel zelfs.

In Hong Kong beleeft men een tijd van de grootste bedrijvigheid en voor-spoed. Zelfs in Vietnam heerst ondanks de oorlog welvaart dankzij de miljarden dollars die de Verenigde Staten het land doen binnenstromen.

En op politiek gebied laat Burma's Oe Thant heel de wereld in duidelijke taal weten: Als Oost en West niet binnen tien jaar orde op eigen zaken stellen, betekent dit het einde van de beschaving!

Oriënt van politiek belang

Hoe komt het dat het Oosten plotseling een politieke macht schijnt te bezitten die ver uitsteekt boven haar werkelijke economische en militaire capaciteit?

Kijk b.v. eens naar Vietnam. Die „onwinbare“ oorlog betekent een voortdurende adering voor 's werelds grootste macht. Toch is Vietnam in oppervlakte slechts ongeveer vier en een half keer zo groot als Nederland. Eigenaardig genoeg geeft de aandacht die de wereld aan de oorlog in Vietnam schenkt, de Vietnamezen het gevoel een land van internationale betekenis te zijn — het gevoel dat het lot van de wereld weleens per slot van rekening in hun handen zou kunnen rusten.

Dan is er de toestand in Korea. President Nixons besluit, geen repre-

saillemaatregelen tegen Noord-Korea te nemen voor het neerschieten van het EC 121 verkenningsvliegtuig, werd hier in Japan als vermoedelijk noodzakelijk beschouwd. Maar Oosterlingen zagen het als een teken van zwakte van de kant van de Verenigde Staten. Wanneer een vierderangs Aziatische macht zoals Noord-Korea ongestraft ronduit oorlogszuchtige handelingen kan begaan, leidt dit ertoe dat de Noordkoreanen zich vele malen meer belangrijk voelen dan ze in werkelijkheid zijn. Maar de waarheid is dat pseudo-belangrijkheid werkelijkheid wordt wanneer een beslist optreden van de VS uitblijft.

En kijk nu eens naar de grootste macht in Oost-Azië: Japan. Haar dominerende positie in de Oriënt is geen toeval. Men moet toegeven dat hard werken, een juist gebruik van het intellect en het zorgdragen voor de defensie door de VS ertoe bijgedragen hebben dat Japan haar tegenwoordige machtspositie in kon nemen.

Overall waar je komt heerst er een uitgelatenheid en een optimisme onder de Japanners. Het is heel gewoon in de straten van Tokio groepjes mannen en vrouwen, jongens en meisjes te zien die met elkaar praten en lachen — zo te zien genietend van het leven. De mensen leggen een energie en vitaliteit aan de dag zoals nergens anders is te

vinden, noch in de Oriënt, noch elders ter wereld. Men zou het nauwelijks kunnen geloven dat deze mensen een generatie geleden in de Tweede Wereldoorlog verslagen werden. De wijd uitgestrekte stad Tokio is vol auto's, prachtige warenhuizen en neonreclame.

Om kort te gaan, Japan zou met bijna ieder ander land ter wereld kunnen wedijveren en voor zijn industrie, welvaart en cultureel niveau met hoge cijfers uit de bus komen.

De Japanners laten van zich horen

Ongetwijfeld is Japan een van de voornaamste landen in het Oosten. Een uiting van Japans hervonden positie van aanzien in de wereld is een Japanse organisatie die op deze nieuwe rol zeer sterk de nadruk legt: de *Soka Gakkai*. Dit is de nieuwe boeddhistische lekgemeenschap die in de afgelopen paar jaar een fenomenale opkomst vertoonde. Hoewel veel Japanners minachtend spreken over de nieuwe organisatie en haar filosofieën, moet men toegeven dat de *Soka Gakkai* meer en meer een spreekbuis begint te worden van wat er in de gedachten van modern Japan en vooral van haar jeugd omgaat! Een organisatie die vlak na de laatste oorlog slechts een paar duizend leden telde en nu zo 'n 20 miljoen mannen, vrouwen

en kinderen op haar ledenlijst heeft staan, moet tenslotte wel van enige betekenis zijn. Het fenomeen der groei van de *Soka Gakkai* kan niet aan toeval worden toegeschreven en beschouwd worden als iets dat los staat van de tegenwoordige Japanse mentaliteit.

Volgens de filosofie van de *Soka Gakkai* zijn Japan en het Japanse volk door de kracht van de boeddhistische geest bestemd heel de wereld vrede en beschaving te brengen. De leiders van de beweging zijn intelligent, jong, dynamisch en gaan netjes en conservatief gekleed. Zij leggen de nadruk op hoog-zedelijk gedrag, een nuttig bestaan en een hecht gezinsverband. De basis voor hun geloof berust op de leerstellingen van een Japanse Boeddhist uit de 13de eeuw. Volgens hen zal het zuivere Boeddhisme, niet het Christendom of enige andere westerse godsdienst, de wereld vrede brengen. Japan, zo beweren zij met nadruk, is het land dat voorbestemd is die vrede te brengen.

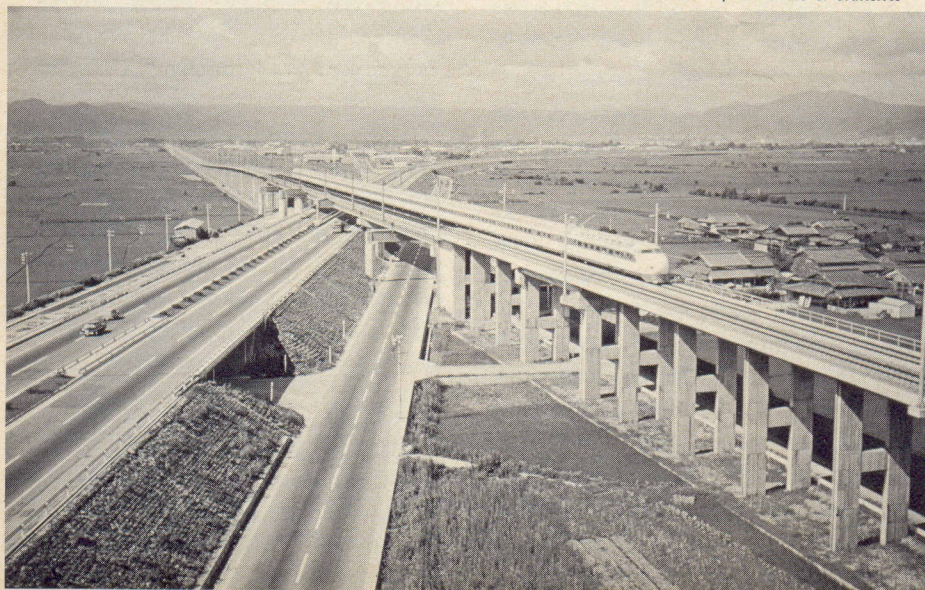
De *Soka Gakkai* geloven dat het Japanse volk uiteindelijk het nieuwe Boeddhisme zal gaan aanhangen. Vanuit Japan hopen zij hun leringen te verspreiden met het doel Korea, China, daarna geheel Zuid-Oost Azië — vanouds boeddhistische landen — te absorberen. De regeringsvorm die deze landen (zij het alleen maar in naam) aannemen is van minder belang, zolang men de principes van het *Nichiren Shoshu* Boeddhisme maar leert en erin gelooft.

Het feit dat China nu een communistische staat is maakt voorlopig weinig verschil, daar het temperament van het Chinese volk en de volken van Zuid-Oost Azië in duizenden jaren tijds niets is veranderd. De *Soka Gakkai* geloven dat deze volken van aard Oosterlingen zijn en blijven, en hun communisme sterk beïnvloed wordt door inheemse Chinese levenswijzen — waar Boeddhisme een rol in speelt. Zij zijn ervan overtuigd dat de tijd zal komen dat Japan, China en Zuid-Oost Azië zich zullen verenigen om de wereld vrede te brengen. Eén van hun grootste wensen is om hun

(Vervolgd op pagina 13)

Super-technologie van Japan — de Japanse Super Express biedt de snelste treinverbinding ter wereld — met snelheden in de buurt van 200 km/uur.

Foto: Japan Bureau of Statistics

WERELDCRISIS IN DE LANDBOUW!

Bewindslieden over de gehele wereld zijn in opschudding geraakt. Zij zien zich plotseling geconfronteerd met een gevaarlijke — doch slechts weinig begrepen — crisis in de landbouw. WAAROM een CRISIS? Waardoor ontstond zij? Waarom werden wij niet eerder ingelicht? Waar leidt het heen — en wat is de oplossing?

door Dr. Eugene M. Walter en Dale L. Schurter

DE LANDBOUW is het oudste, het meest beoefende en het meest essentiële bedrijf van de mens. Het speelde een belangrijke rol in de opkomst en de val van elke grote civilisatie uit de geschiedenis. Nog steeds is tweederde deel der mensheid er in werkzaam.

En het voorziet u van uw dagelijks brood.

Maar de landbouw verkeert tegenwoordig in grote moeilijkheden.

Zij heeft te kampen met een crisis die nu zelfs de kostprijs en de kwaliteit van uw voeding beïnvloedt.

Een foutieve veronderstelling

Het is niet moeilijk in te zien dat er voor de achtergebleven, noodlijdende gebieden in de wereld ziekte en hongersnood op grote schaal te wachten staat. Weinig mensen zijn er zich echter van bewust dat een dergelijke geweldige — en mogelijk zelfs nog grotere — landbouwcrisis eveneens voor het welvarende één derde deel der wereld in het verschiet ligt.

Wij in West-Europa, Australië, de Verenigde Staten, Canada, Zuid-Afrika en in de andere welvarende gebieden der wereld zijn verblind geraakt door de sprookjesachtige beloften van „wetenschappelijke landbouwmethoden.” Wij zijn zo gewend geraakt te spreken van „hinderlijke overschotten”, dat we

Foto: Ambassador College

Let erop dat deze humus-rijke bovengrond van gemiddelde dikte ongeveer even diep is als dit kampschopje, n.l. 20 cm. Veel gebieden bezitten een veel geringere bovengrond.

schijnen te denken immuun te zijn voor een voedselcrisis.

Maar in de zeer nabije toekomst zou de toenemende crisis in de landbouw er

wel eens heel gemakkelijk de oorzaak van kunnen worden dat ook u dan onder degenen gerekend moet worden die aan ernstige ziekten en kwalen lijden — of één van die miljoenen stakers zult zijn die 's nachts met lege, hongerige magen naar bed gaan.

Achtien centimeters van de hongerdood verwijderd!

Wie u ook bent of waar u ook woont, u moet eten om in leven te blijven. Uiteindelijk komt direct of indirect al uw voedsel uit de grond of meer nauwkeurig gezegd, uit de bovenste centimeters aarde die de bovengrond genoemd wordt.

Deze vruchtbare toplaag ligt in een dunne laag met een gemiddelde diepte van achttien tot twintig centimeter over het land. In sommige streken kan deze laag wel zestig cm of dieper zijn; in vele andere streken is het aanzienlijk minder dan achttien of twintig cm (Bennett, *Soil Conservation* — „Bodem-bescherming”, blz. 5).

„Als deze toplaag op schaal op een wereldbol van 60 cm doorsnee zou worden aangebracht, zou het een dun laagje van een zeven miljoenste cm dik zijn. Dat dunne vliesje is alles wat er zich tussen de mensheid en uitsterfing bevindt” (Mickey, *Man and the Soil* — „Mens en bodem”, blz. 17-18).

Dit dunne laagje aarde onderhoudt

AL HET PLANTAARDIG, DIERLIJK EN MENSELIJK LEVEN!

Veel ervan werd reeds door vroegere beschavingen vernietigd, en vandaag aan de dag zijn we bezig dat wat er over is gebleven in een sneller tempo dan ooit tevoren in de geschiedenis der mensheid, uit te mergelen en te vernietigen.

Kijk nu eens naar wat de mens met de grond heeft gedaan.

Uit de annalen der geschiedenis

De valleien van de Tigris en de Eufrat voorzagen enkele van de machtigste beschavingen uit de Oudheid van voedsel. Een geweldig bevoeiingsstelsel was op deze rivieren gebaseerd. Deze vruchtbare landstreken waren de graanschuur van het machtige Babylonische Rijk. Plinius, de Romeinse natuuronderzoeker en schrijver, spreekt over het binnenhalen van twee jaarlijkse graanoogsten van dit land en het weiden van schapen op het land tussen de oogsten in.

Tegenwoordig is minder dan 20% van het land in het moderne Irak — het beroemde Tweestromenland — in cultuur. Het landschap is bezaaid met heuvels die wijzen op vergane steden; de eeuwenoude irrigatiewerken zijn dichtgeslibd (het eindproduct van bodemerrosie), en de oude zeehaven van Ur ligt nu 240 km landinwaarts met haar oude gebouwen onder meer dan tien meter slib begraven.

Dezelfde condities komen voor in Iran, eens de zetel van het machtige Perzische Rijk.

Een andere bakermat der beschaving was het Nijldal. Elk jaar trad de rivier op een gezette tijd buiten haar oevers, waardoor water over het land vloeide en een sliblaag achterliet die rijk was aan minerale voedingsstoffen voor planten. Elk jaar konden er gedurende zeven maanden gewassen op verbouwd worden, en tegen het jaar 2000 v. Chr. waren er uitgebreide irrigatiewerken aanwezig. Dit land werd later de graanschuur van het Romeinse Rijk. Dit landbouwsysteem maakte nog 2 000 jaar lang een bloeitijd mee.

Maar de bevolking is blijven groeien,

en als gevolg van economische overwegingen werd land, dat oorspronkelijk gebruikt werd om voedsel op te verbouwen, nu voor handelsongewassen zoals katoen gebruikt.

In 1902 werd er bij Aswan een dam gebouwd om de voorjaarsoverstroming te voorkomen en het hele jaar door irrigatie mogelijk te maken. Sindsdien is de bodem er als gevolg van verzilting op achteruit gegaan en de produktiviteit is afgenomen. De nieuwe stuwdam te Aswan werd ontworpen om nog ruim 400 000 ha méér te bevoeien. Als andere krachten al niet eerder hun verwoestend werk zouden verrichten, dan zou de dam wel eens het lot van Egypte kunnen bezegelen. Afgezien van het *verziltingsprobleem* is er nog de bevolkingsaanwas, die elke mogelijkheid dat het nieuwgewonnen akkerland het gemiddelde voedingspeil zou kunnen verhogen, heeft overvleugeld.

De Sahara was in het verleden bebost en bevolkt. De luister van het aloude Mali en Ghana in West-Afrika was in het Europa van de Middeleeuwen legendarisch. Griekenland had in de Oudheid beboste heuvels, voldoende water en een vruchtbare bodem.

„In China zijn de bewijzen nog duidelijker. De Chinezen hadden één van de machtigste en vroegste beschavingen. Vandaag zijn ze een doodarm en hulpeloos volk. Miljoenen mensen zitten er opééngepakt in moerassige, modderige valleien, terwijl miljoenen anderen op woonschepen bijeenhokken, op rivieren die geel zien van de grond afkomstig van hun berghellingen” (*Soil Erosion Control* — „Beperking van bodemerrosie”, Burges, blz. 1-2).

„In heel de wereld is er waarschijnlijk geen gebied dat zó van erosie te lijden heeft gehad als het noordwesten van China. De vaargeul in de Gele Rivier is dichtgeslibd en haar overstromingen zijn catastrofaal van aard” (*Man and the Soil*, blz. 37).

„Oude irrigatiesystemen in China en India liggen verlaten en dichtgeslibd,” deelde Dr. Lamont C. Cole mee aan een discussiegroep, gehouden onder auspiciën van *The American Association for the Advancement of Science* (het Amerikaanse Genootschap ter

bevordering der Wetenschap). „Toen de Britten twee eeuwen geleden India begonnen te regeren telde de bevolking ongeveer 60 miljoen mensen. Tegenwoordig zijn het er ongeveer 500 miljoen en de meeste bodemproblemen zijn in de afgelopen eeuw ontstaan ten gevolge van ontbossing en het omploegen en de daardoor ontstane erosie en verzanding, alles een gevolg van pogingen deze fantastische bevolkingsaanwas in leven te houden.”

Sprekend over Midden- en Zuid Amerika zei Dr. Cole, „Lange tijd hebben archeologen zich afgevraagd hoe de Mayas in staat zijn geweest op de nu onproduktieve gronden van Guatemala en Yucatan een kennelijk hoge beschaving in stand te houden. Blijkbaar hebben zij uit hun land gehaald wat er in zat, totdat zowel de vruchtbaarheid van de bodem als hun beschaving te gronde gingen. In sommige streken van Mexico is het peil van het grondwater zodanig gezakt dat steden die zich oorspronkelijk op plaatsen ontwikkelden waar van voortreffelijke waterbronnen gebruik gemaakt kon worden, zich nu genoodzaakt zien water over grote afstanden aan te voeren... Waarnemingen vanuit de lucht hebben het bestaan aangetoond van akkers uit de oudheid, die op gronden lagen die bij overstromingen onderliepen en door middel van lage aarden walletjes onderverdeeld waren, overblijfselen van een gespecialiseerd landbouwsysteem, dat fysiek gesproken grote delen van het Zuid Amerikaanse continent een ander aanzien gaf.”

Vandaag noemen wij deze gebieden van de wereld onderontwikkeld. We zouden ze beter *overontwikkeld* kunnen noemen!

De les van Rome

Ofschoon de geschiedenis ervan niet geheel compleet is, is er meer bekend over het verloop van bodemmoehed in het Romeinse Rijk dan over die in de oude beschavingen van westelijk Azië. Wát er van bekend is, houdt voor ons een onschatbare les in.

Reeds voor de tijd waarin Augustus het bewind voerde (de zogenaamde *(Vervolgd op pagina 14)*

Gij zult Niet!

Zijn de Tien Geboden „negatief” en daarom een verkeerde wet?

door Herbert W. Armstrong

VAAK horen we theologen en opvoeders Gods fundamentele Wet bestrijden met de bewering dat deze negatief en daarom niet goed en verouderd is. De Gever ervan wordt dikwijls voorgesteld als een strenge, hardvochtige God, vol toorn en gramscap, die ons toornig commandeert: „GIJ ZULT NIET!” Gods waarheid wordt soms gezien als een op vrees gebaseerd geloof en wordt daarom als ongewenst beschouwd voor de moderne verlichte mens. Men vindt dat die Wet *positief* behoort te zijn, niet negatief.

Hierdoor wordt God, de Waarheid van God, zijn Bedoeling, zijn Plan en Methode en Wet gerelegeerd naar het zogenaamde primitieve, het onvolmaakte — iets, wat de verlichte mens van onze moderne tijd allang ontgroeid is. De moderne mens vindt dat hij nu zo'n hoge trap van rationalistisch denken bereikt heeft en zoveel kennis vergaard heeft, dat hij ver boven God of Gods Wet verheven is. Maar wanneer we het in het juiste licht zien, dan blijkt Gods Waarheid juist de meest *positieve* godsdienst of filosofie te zijn die er bestaat — het *roeit* vrees en angst zelfs geheel en al uit! Het is de weg van **GELOOF!**

Maar is de negatieve vorm: „Gij zult niet”, voor de hedendaagse jeugd nu werkelijk verkeerd? Is deze uit de tijd wat het aankweken van karakter betreft? Moet een volmaakte wet alleen geboden bevatten en totaal geen *verboden*?

Wat is nu eigenlijk precies echt karakter?

Karakter — en daarmee bedoel ik *oprecht* karakter — heb ik gedefiniëerd als 1) de volle betekenis leren kennen van echte, zuivere waarden, in tegenstelling tot valse waarden — van de goede weg in plaats van de verkeerde weg; 2) om geheel uit eigen vrije keuze

te besluiten, dátgene te *doen* wat juist is, in plaats van wat fout is; 3) zich er toe zetten, dat wat goed en juist is *in praktijk te brengen*, in plaats van het verkeerde te doen.

Karakter blijkt dus, wanneer men eenmaal de ware kennis heeft verkregen en de juiste beslissing heeft genomen, *zelfdiscipline* te vereisen. Iemand die werkelijk een persoon van educatie is, bezit zelfdiscipline.

Wat is zelfdiscipline?

Wat houdt zelfdiscipline nu eigenlijk in?

Twee dingen: 1) zelf-beheersing, om de vulgaire opwellingen en verleidingen in onze menselijke natuur te weerstaan — een zichzelf dwingen niet toe te geven aan neigingen, verlangens, gewoonten of gebruiken die in strijd zijn met de juiste weg; en 2) zelf-activering, een vastberaden initiatief zichzelf te dwingen, datgene te doen, wat gedaan hoort te worden. Of met andere woorden, ontwikkeling van echt karakter heeft een *positieve* en een *negatieve* zijde: het omvat het volgen van gebod- en verbodsbepalingen.

Stel dat iemand die verbodsbepalingen — het zgn. negatieve — afkeurt, omdat hij vindt dat ze fout en verwerpelijk zijn. En veronderstel dat zo iemand dan alleen de zgn. positieve geboden gaat toepassen. Hij dwingt zichzelf dan wél om de positieve dingen die gedaan moeten worden te doen, maar zet zich er niet toe zich te weerhouden van die dingen die, door gewoonte, opwelling, wens of gebruik, *niet* gedaan behoren te worden. Gezien de aard van de menselijke natuur, zal die natuur in zo'n man hem voortdurend de verkeerde richting optrekken. Op zo'n manier wordt *karakter* afgebroken. Zo iemand raakt uit zijn evenwicht door het leven in een wereld van toegeeflijkheid.

Deze contrasten van positief en negatief vinden we ook in de natuur terug. De werking van electriciteit b.v. berust op de aanwezigheid van deze tegenpolen, positief en negatief. Elementen zijn of alkalisch of een zuur. Levende dingen en wezens in deze stoffelijke wereld zijn mannelijk of vrouwelijk. Er zijn *zonden* als gevolg van een *daad*, maar ook van *verzuim*.

Vaak leest men over de zielige, onbenullige pogingen van iemand, die in z'n domme eigenwaan wijzer dan God denkt te zijn, en zijn idee van de *tien positieve geboden* oppert. Tien „doe dit's”, en geen „laat dat's.” En wat zien we in zo'n geval? Hoeveel karakter zou door zo'n lijst van enkel geboden worden aangekweekt? Evenveel karakter als de hoeveelheid licht die een gloeilamp zou produceren, wanneer deze alleen maar op de positieve pool aangesloten zou zijn. Evenveel karakter als een man alléén in staat zou zijn, zonder een vrouw, zich voort te kunnen planten. Hij mag dan wel in staat zijn om enkele goede dingen te doen, maar al zijn goede daden zouden teniet gedaan worden en geheel opgeheven worden door het onbeteugelde kwaad dat hij zou begaan.

Geen enkele fundamentele leefregel, die de grondslag voor volmaakt karakter vormt, zou ooit volmaakt kunnen zijn wanneer daarin niet op een volkomen evenredige manier zowel het positieve als ook het negatieve tot uitdrukking zou komen.

Latén we nu de overbekende Tien Geboden, Gods fundamentele wet, waar al zijn sociale, economische, burgerlijke en godsdienstige wetten op gebaseerd zijn, eens nader bezien:

1. „Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.” Dit heeft een *positieve* strekking, en houdt in dat we de wáre God zullen dienen. In zekere zin heeft dit gebod zowel een positief

als een negatief aspekt, daar het ons enerzijds op positieve wijze op de ware God wijst en ons anderzijds tegelijkertijd weerhoudt — het negatieve — van het dienen van afgoden.

2. „Gij zult u geen gesneden beeld maken, . . . u voor die niet buigen, noch hen dienen.” Dit is negatief, daar het ons ervan weerhoudt, een afgod te maken of van enig bestaand ding een god te maken; en tevens weerhoudt het ons van het aanbidden van zo'n afgod of het dienen en gehoorzamen van een afgod. We zijn alleen aan de ware God verering en gehoorzaamheid verschuldigd.

Ziet u hierin, en trouwens in alle geboden, het principe van *gezag*? *Het is gezag, waar het in heel deze kwestie werkelijk om gaat.* De eerste man en vrouw wilden niets van Gods gezag weten, weigerden zich in hun leven door Hem te laten gezeggen, en braken vier van de Wetten van zijn bestuur. Jezus Christus kwam en predikte het „Koninkrijk van God” — wat hetzelfde is als het *gezag*, het bestuur van God — en vermaande de mensen dat ze zich moesten bekeren van het verwerpen van dat gezag en het breken van zijn wetten (zonde *is* wetsovertreding, I Johannes 3:4, *Leidse Vert.*).

3. „Gij zult de naam van de Heer, uw God, niet ijdel gebruiken.” Dit beperkt de mens — negatief — om te voorkomen dat hij van de macht en van de zegeningen die opgesloten liggen in het juiste gebruik van Gods Naam, zou worden afgesneden. Weliswaar is dit een negatief gebod, doch het maakt de weg vrij voor het positieve aspekt, n.l. dat wij door deze Naam toegang hebben tot onontbeerlijke zegeningen!

4. „Gedenk de Sabbatdag, dat *gij die heiligt* . . . de zevende dag is de sabbat van de Heer uw God.” Ook dit is een *positief* gebod — het enige gebod dat God ons specifiek gebod om te gedenken — en meer dan enig ander is het juist dit gebod, dat de mensheid met alle macht probeert te vergeten. Is het niet een aanklacht-op-zich tegen de ongebreidelde menselijke aard, dat men dit meest positieve van al de Geboden met de grootste minachting straffeloos met voeten treedt en negeert?

Ook hier komt de volmaaktheid duidelijk naar voren — evenals in de voorgaande geboden, is ook dit een gebod dat zowel het positieve als het negatieve omvat. Want, hoewel het hoofdzakelijk positief is, behelst het tevens negatieve beperkingen, teneinde het positieve mogelijk te maken — „dan zult *gij geen* werk doen, *gij* noch uw zoon, noch uw dochter”, enz.

5. „Eer uw vader en uw moeder.” Kunt u hier iets negatiefs in vinden? Dit is een *positief* gebod bij uitstek, met een duidelijk omschreven belofte aangaande zegeningen. Maar het tegengestelde negatieve aspekt is eveneens bedoeld, al staat dit niet met zoveel woorden beschreven. Dit is het eerste gebod van een serie van zes, die de wederzijdse menselijke betrekkingen regelen.

6 tot 10. „Gij zult niet doodslaan, echtbreken, stelen, valse getuigenis spreken, of begeren.” Dit zijn de befaamde „negatieve” geboden, maar toch houdt elk ervan het tegengestelde positieve aspekt in: zoals b.v. u zult uw naaste *liefhebben*, en *liefdevol*, *verdraagzaam* en *geduldig* zijn aangaande hem; u zult *trouw* zijn aan uw vrouw en het eigendom van uw naaste *respecteren*.

Een volmaakte Wet

Al deze geboden vormen een volmaakte Wet (Psalm 19:8), die in de eerste vier geboden in grote lijn de juiste verhouding weergeeft van de mens tot de ware *God*, zodat hij al de noodzakelijke leiding, hulp en zegen van God zal kunnen ontvangen — terwijl de laatste zes geboden de juiste betrekkingen laten zien van de mens tot zijn *naaste* — met inbegrip van ouders, kinderen, echtgenoot en alle burens. Deze Wet voorziet in elke behoefte van de mens om voor zijn eigen bestwil tot een levende, actieve, blijvende verhouding met de alwetende, almachtige en liefdevolle God te komen.

Deze volmaakte Wet vormt zowel de grondslag voor *alle* verhoudingen van de mensen onder elkaar, alsook voor de betrekkingen tussen de mens en God. Deze Wet geeft in brede, algemene vorm de grondregels die alle terreinen van iemands leven beslaan:

a) Het geloofsleven — in zijn verhouding tot God;

b) Het gezin — in zijn verhouding tot ouders, kinderen, man en vrouw. Deze wet werd ontworpen om de door God ingestelde onschendbaarheid en waardigheid van het *GEZIN* te bewaren;

c) Het contact met burens, kennissen en vrienden;

d) De burgerlijke samenleving — deze geboden geven de meest fundamentele strafrechtelijke wetten die betrekking hebben op moord, diefstal (stelen), overspel, meened en woordbreuk;

e) Het economische leven — eerlijkheid; niet andermans geld, goederen of bezittingen begeren. Dit willen hebben wat een ander heeft, deze hebzucht, vormt in wezen de grondslag van het hedendaagse concurrentiebeginsel;

f) Het sociale leven — geboden die b.v. betrekking hebben op overspel, het afleggen van valse getuigenis, begeerte, stelen, vormen het grondbeginsel van correct sociaal gedrag en contact met de naaste.

Deze Wet definieert in beginsel *AL WAT DE MENS BETAAMT* (Pred. 12:13, *St. Vert.*), en is in beginsel de basis voor *héél de Bijbel*. Wat het geven van onderricht betreft, is de Bijbel van begin tot einde een soort vergrootglas — het doet de kleinste details van deze grondbeginselen uitkomen.

Deze Wet is volmaakt. Hij bevat, in kort bestek, al de positieve en negatieve verplichtingen van een *volmaakt*, evenwichtig leven. Het is precies het tegengestelde van toegeeflijkheid! Deze Wet weerspiegelt en geeft uitdrukking aan Gods éigen karakter.

Heel de Wet kan in één woord opgesomd worden — *LIEFDE*. De Wet kan vergeleken worden met God, want God *is* Liefde, zoals ook zijn Wet liefde is. Deze Wet werd ons uit liefde gegeven, en toegepaste liefde is de vervulling der Wet.

Deze Wet is liefde tot *God*, en liefde tot de *naaste*. Het is een *volmaakte* Wet. Het is *VOLLEDIG*.

„Komaan, doe de hele zaak nu eens uit de doeken!”

O.K.-U heeft erom gevraagd!

EEN abonnee eist een antwoord aangaande de oorsprong van de financiële stabiliteit van *De Echte Waarheid* en van het Ambassador College, de uitgever ervan.

„Ik verlang geen persoonlijk antwoord,”

zei hij. „Ik zou graag hebben dat u ruimte in de volgende *Echte Waarheid* zou vrijmaken om deze brief en de antwoorden op de vragen die erin gesteld worden, op te nemen.”

Dit is dus deze vrijgemaakte ruimte, zoals verzocht.

Ik heb deze vragen al vaak beantwoord. Maar toch is het mogelijk dat nog velen van onze miljoenen lezers de antwoorden op sommige van de gestelde vragen nog niét gelezen hebben.

We hebben beslist niets te verbergen — maar tóch heb ik nooit graag hierop té dikwijls of té volledig willen antwoorden, om de eenvoudige reden dat ik nooit heb willen afwijken van ons beleid, dat erin bestaat het publiek nooit om bijdragen te verzoeken — nooit iemand te vragen of aan te sporen onze werkzaamheden financieel te steunen door Medewerker te worden.

Maar deze bepaalde uitdaging zou wantrouwen uitlokken als ik ze onbeantwoord zou laten, en daarom geef ik een openhartig antwoord dat recht door zee gaat.

Het „handjevol Medewerkers”

De schrijver van de brief kan er zeker geen bezwaar tegen hebben dat zijn naam en adres vermeld worden: hij is de heer James A. Sutton, Route One, Uniontown, Kentucky, VS.

Om te beginnen schrijft hij: „Ik heb vandaag uw persoonlijke brief ontvangen die aan de abonnees van *The Plain Truth* [de Engelse *Echte Waarheid*] gericht was, en ik zie nog altijd niet in

Een lezer van dit tijdschrift heeft de Hoofdredacteur uitgedaagd een bevredigend antwoord te geven. „Ik wil het antwoord daar, waar alle abonnees van De ECHTE WAARHEID het kunnen lezen,” eiste hij.

door Herbert W. Armstrong

hoe u een onderneming financieel kunt beheren zoals u dit doet (vooral wanneer men de omvang ervan in aanmerking neemt) met een handvol Medewerkers — die moeten wel in het geld zwemmen.”

Ik zal zijn brief punt na punt aanhalen en beantwoorden.

Dit hele Werk, dat uitgaat van het Ambassador College — en dat ook het over de hele wereld uitgezonden radio-programma én de televisieuitzendingen in de Verenigde Staten en Canada van de *Wereld van Morgen* verzorgt — wordt *niet* gesteund of gefinancierd door enige grote commerciële onderneming, stichting, of individuele multimiljonairs.

Het wordt financieel alléén gesteund door de bijdragen van een groep Medewerkers, zoals de heer Sutton reeds wist. Maar deze Medewerkers „zwemmen beslist niet in het geld”. Ik weet natuurlijk maar heel weinig af van de financiële positie van onze Medewerkers, maar de gegevens die ik wél in mijn bezit heb, duiden erop dat hun gemiddeld inkomen waarschijnlijk iets *lager* ligt dan het gemiddelde inkomen in de Verenigde Staten en Canada.

Natuurlijk schijnen sommige mensen er wel eigenaardige ideeën over de oorsprong van de financiële steun die we ontvangen op na te houden. Een zekere dame zei eens tegen mijn secretaresse dat zij er „absoluut zeker” van was dat al onze financiële steun van multimiljonair H. L. Hunt, de welbekende Amerikaanse industrieel, afkomstig was. Mijn

secretaresse verzekerde haar dat dit helemaal niet het geval was. Maar zij hield voet bij stuk. Zij was er *ZEKER* van — zonder er natuurlijk enig bewijs voor te hebben. Op dit punt gekomen heb ik even, voor 'n paar seconden, mijn

pen neergelegd om uit louter nieuwsgierigheid onze computer te raadplegen. De verantwoording van de ontvangen bijdragen op onze computer bestrijkt een periode van drie jaar. Er was echter geen spoor van bijdragen van de heer Hunt over die periode. En ik ben ervan overtuigd dat er ook geen zouden zijn van van vóór die tijd. Hij ondersteunt een door hemzelf opgericht groot maatschappelijk werk, dat in de Verenigde Staten een algemene bekendheid geniet. Nu iets over dit „handjevol Medewerkers”. Ik heb in het verleden reeds uitgelegd hoe een klein aantal mensen uit Oregon, dat mijn lezingen gevolgd had, zich vrijwillig als Medewerkers aangemeld had om dit onderwijssysteem van de „Ontbrekende Dimensie” te helpen verspreiden. Dat was het uitgangspunt van ons radioprogramma en *The Plain Truth*.

Ik heb ook reeds uitgelegd hoe anderen, die mijn lezingen over de radio gehoord hadden, zich vrijwillig bij hen aansloten en regelmatig bijdragen gaven. Het is sindsdien altijd ons beleid geweest, nooit het publiek om bijdragen te vragen — en nooit iemand te verzoeken, aan te sporen, voor te stellen of uit te nodigen een Medewerker te worden, d.w.z. iemand die regelmatig bijdraagt. Wanneer men eenmaal vrijwillig, uit eigen beweging, Medewerker is geworden, houden we hen elke maand van de gemaakte vorderingen en toekomstige plannen van dit wereldomspannend Werk op de hoogte, en ook van de

financiële situatie en behoeften. Ik heb ook reeds duidelijk kunnen maken dat, naarmate er meer vrijwillige vaste Medewerkers kwamen, er ook meer radiostations bijkwamen, die ons programma van de *Wereld van Morgen* uitzonden.

Het radioprogramma en het tijdschrift begonnen beide 35½ jaar geleden. Het Ambassador College werd 22 jaar geleden opgericht. Sindsdien is er onder hetzelfde financieel beleid een bestendige en onafgebroken groei geweest.

Wij geloven in *GEVEN*, niet in verkopen. Wij hebben niets te koop. Wij geven, zoals ook diegenen die met ons Medewerkers werden, geven. Wij *GELOVEN* in wat we geven. Het „handjevol” Medewerkers gelooft in wat ze ons *HELPEN* te geven.

Het over de hele wereld, in alle bewoonde werelddelen, onderwijzen van de zin en het *doel* van het leven, van de Echte Waarden in tegenstelling met de valse, en de *oorzaken* van de goede resultaten in het leven—met andere woorden, mensen te leren *hoe te leven*—heeft reeds ontelbare duizenden levens veranderd en verrijkt.

Ja, wij geloven *inderdaad* in wat we doen! Als u het zelf wilt zien of beleven, hoeft u slechts één van de drie academies van het Ambassador College te bezoeken. U zult dan de *resultaten* in de studenten weerspiegeld zien.

De familie van vrijwillige Medewerkers, die begon met het oorspronkelijke handjevol van ongeveer een dozijn mensen met inkomens die onder het gemiddelde lagen, heeft zich door de jaren heen vermenigvuldigd. Die familie van Medewerkers is *de enige bron* van financiële inkomsten van het Ambassador College, *De Echte Waarheid*, het radio-programma *De Wereld van Morgen* en van dit hele wereldomspannende Werk. De enige uitzondering zijn natuurlijk de collegegelden en vergoedingen voor kosten van levensonderhoud en verblijf (*onder de ware kostprijs berekend*), die we van studenten ontvangen.

Zoiets klinkt ongelooflijk?

In uw oren vermoedelijk wél. U heeft nog nooit van een onderneming zoals deze gehoord. Maar het werkt nu al 35½ jaar zo en het *werkt nu nog zo!*

Maar sommige mensen die dit niet goed begrijpen, hebben de indruk dat we weigeren bijdragen te ontvangen. Deze verkeerde indruk schijnt zijn oorsprong te vinden in het feit dat we niet om bijdragen van het publiek vragen. En verder omdat we niets te koop hebben. Wij zijn een niet-commerciële organisatie en stellen ons geen winst ten doel. Wij zeggen: „u kunt uw eigen abonnement niet betalen—het is reeds betaald.” Wij retourneren zelfs vrij grote bedragen omdat sommige mensen geld opsturen om voor ons tijdschrift of de brochures *te betalen*. Maar we *weigeren géén bijdragen* die vrijwillig gestuurd worden ons te helpen de abonnementen *van anderen* te betalen! Ja! we nemen graag en met dankbaarheid bijdragen in ontvangst die bedoeld zijn ons te helpen in dit grootse Werk van het *geven* aan en dienen van anderen! Maar we vragen nooit—in welke vorm dan ook—om dergelijke bijdragen, noch verzoeken we ooit iemand een vaste Medewerker te worden of regelmatig bijdragen op te sturen. En ik zeg dit hier niet met de bedoeling er een verzoek, wenk of aansporing van te maken, maar eenvoudig omdat een abonnee me *uitgedaagd* heeft. Daarom meen ik dat onze lezers een openhartige en onverbloemde uiteenzetting verschuldigd is, teneinde *mis*verstanden uit de weg te ruimen.

Vervolgens vraagt de heer Sutton: „Wie zijn die Medewerkers feitelijk? Wat eten en drinken zij, hoe gaan ze gekleed, hoe wonen zij, in welk soort auto rijden zij, enz.? Kortom, waar halen zij het geld vandaan om te kunnen leven, én om de machines en het uitgeven van al deze tijdschriften enz. die jullie toesturen, te kunnen betalen?”

Mijn antwoord is heel eenvoudig dat ik vele van deze Medewerkers niet persoonlijk ken, maar ik weet wel dat zij prachtige mensen zijn, die zich veel ontzeggen om maar regelmatig te kunnen *geven*, zodat wij niet op een commerciële basis hoeven te *verkopen*, wat we om niet geven. Sommigen—dat weet ik toevallig—dragen nu veel meer bij dan enkele jaren geleden, omdat ze geleerd hebben dat het betalen van tienden op hun inkomen *werkelijk* lonend is—en naast het feit dat zij meer bijdragen door het betalen van tienden, kunnen zij

ook beter rondkomen, en zijn zij in staat gaandeweg door hogere inkomens, hun eigen levensstandaard te verbeteren. Zij leerden één van de *oorzaken* die een verhoogd inkomen tot *gevolg* hebben!

Wat deze mensen eten, hoe ze gekleed gaan, in welk soort auto zij rijden, enz., dáár weet ik maar weinig vanaf. Zij werden allen *vrijwillig* Medewerkers. En natuurlijk is hun aantal, dat begon met zowat een dozijn mensen, gestadig en geleidelijkaan toegenomen.

De heer Sutton vervolgt: „Indien jullie voor eigen rekening werken en jullie product (tijdschrift en voorlichting) niet verkopen, en geen giften aannemen, wáár komt dan het geld vandaan om een organisatie zoals deze draaiende te houden?”

Daarop antwoord ik: aha—misschien begin ik nú een idee te krijgen, meneer Sutton, van de verwarring waarin u verkeert. Vermoedelijk veronderstelde u dat ons „handjevol Medewerkers” die mensen waren die hier in Pasadena in onze drukkerij en kantoren werken, of les geven in onze klaslokalen. Nee, de meesten van hen, zonet allen, zijn eveneens Medewerkers, in die zin dat zij, samen met mijzelf en de voornaamste verantwoordelijke beheerders van dit Werk, financiële medewerkers zijn. Maar met de uitdrukking „Medewerker” bedoelen we, volgens onze eigen terminologie, diegenen die vrijwillig vaste financiële Medewerkers werden, veeleer dan diegenen die bij ons in dienst zijn.

Ik kan nu begrijpen waarom de heer Sutton vervolgens schrijft: „Zelfs als u en al deze Medewerkers miljonairs waren zou u uiteindelijk failliet gaan door al uw geld uit te geven zonder dat er een tegenprestatie tegenover staat.”

En dan zegt hij: „Komaan, doe de hele zaak nu eens uit de doeken.”

Welnu, mijnheer Sutton, ik denk dat ik dat gedaan heb. En ik hoop dat het voor u en *al* onze miljoenen lezers nu *duidelijk* zal zijn, en dat ik het misverstand waarmee u te kampen had—zoals misschien nog duizenden andere mensen op dit punt een verkeerd inzicht hadden—uit de weg geruimd heb.

De heer Sutton besluit: „Ik schop niet tegen het Werk aan dat u verlicht . . .” en dan volgt zijn reeds eerder aangehaald verzoek om antwoord.

JAPAN

(Vervolg van pagina 6)

vorm van Boeddhisme aan India te brengen — want de eerste Boeddha kwam uit dit land. De *Soka Gakkai* geloven dat India een springplank zal gaan vormen om de wereld vrede te brengen.

Of de aspiraties van de *Soka Gakkai* de weg zal zijn die de geschiedenis zal volgen, wordt betwijfeld. Doch het is een feit dat er in Japan een groeiend geloof heerst dat het Japanse volk spoedig een wereldrol zal gaan vervullen. En een bond van Aziatische volken onder Japanse leiding is niet zo vergezocht als het op het eerste gezicht mag lijken.

Nieuws voor Azië, van te voren bericht

Hoewel men zich er niet van bewust is, laten reeds van te voren bekendgemaakte nieuwsberichten een grote confederatie van Aziatische volken zien — met een leger van 200 miljoen man. Deze nieuwsberichten doen uitkomen

dat dit verbond ten noorden en ten oosten van de rivier de Eufraat ligt. Haar macht zal in Europa en Palestina gevoeld worden. (U kunt hierover lezen in de nieuwsvoorspelling van de grootste verslaggever aller tijden — Jezus Christus — in Openbaringen 9:13-21.)

Op een later tijdstip zal vanuit deze zelfde hoek van de wereld een grote horde van Oost-Europeanen en Aziatische volken het Midden-Oosten binnendringen (Ezech. 38 en 39). De kiem van deze wereldrol is al in de gedachten van de Oosterse volken aanwezig.

In de westerse wereld denkt men nog steeds dat er bij het regelen van internationale zaken niet met de achterlijke Oriënt rekening hoeft te worden gehouden. Het zal niet lang meer duren voordat deze gedachtengang drastisch veranderd zal moeten worden. De Oriënt begint zich reeds *bewust* te worden van haar pasontdekte belangrijke rol en het zal niet lang meer duren of heel het Oosten *volledig ONTWAAKT is!* Houdt uw aandacht op de Oriënt gericht — in dat deel van de wereld zal in de komende twintig jaar geschiedenis gemaakt worden!

Foto's: Seikyo Press (boven)
Ambassador College (onder)

Het „nieuwe“ Boeddhisme—

De kleine foto hierboven is van de 700-jaar oude Grote Boeddha in de historische stad Kamakoera in Japan. Volgens de *Soka Gakkai*, een boeddhistische leken-gemeenschap, is het Japanse volk door de bezieling van het boeddhisme voorbestemd de wereld vrede en beschaving te brengen. Foto bovenaan laat een deel van hun 20 miljoen leden tellende aanhang zien tijdens een toegang in het Olympisch Stadion te Tokio in 1968.

Wereldcrisis in de landbouw

(Vervolg van pagina 8)

gouden eeuw van Rome) begonnen de bouwgronden van Italië in verval te raken en ongeveer 500 jaar later, tegen de tijd van de val van het Westromeinse Rijk, waren niet alleen de bouwgronden van Italië, maar ook die van alle provincies behalve Egypte, totaal uitgeput.

De agrarische gebieden van Italië en de provincies waren al bijna ontvolkt vóór de val van het Westromeinse Rijk in 476 n. Chr. De uitgemergelde, aan erosie lijdende grond was eenvoudig niet in staat de bevolking te onderhouden en de ontzettend zwaar drukkende rijksbelasting op te brengen.

Totdat het moderne Amerika op het toneel verscheen had de wereld nooit een grondiger exploitatie van zowel mens als bodem gekend dan die van het Romeinse Rijk. De gevolgen van Rome's hebzucht zijn zelfs nu nog zichtbaar in de kale heuvels van Griekenland en de Middellandse Zee kust, in de zandvlakten van Noord-Afrika en West-Azië.

En toch vermeldde Kellogg dertig jaar geleden dat sommige bouwgronden in Italië zich geheel hersteld hadden en meer produceerden dan ooit tevoren. Ook worden sommige landbouwgronden in Europa al eeuwenlang beboerd, en niet alleen zonder nadelige gevolgen, maar in de afgelopen 150 jaar zelfs met gestadig toenemende opbrengsten.

Waarom? Hoe kwam dit herstel tot stand? En hoe komt het dat de cultuurgronden van Europa in vergelijking met andere gebieden niet in dezelfde mate aan bodemerosie hebben geleden?

De gouden eeuw van overvloed

Na de zelfvernietiging van Rome verkeerde Europa tijdens de Middeleeuwen telkens op de rand van hongerdood. Men slaagde er niet in de vruchtbaarheid van de bodem op peil te houden.

Gedurende de 18de eeuw gaven de bouwgronden van Europa tekenen van ernstige achteruitgang.

Maar sedert het einde van de Napoleontische oorlogen heeft de wereld een

betere voedselvoorziening gekend dan ooit te voren. De 19de eeuw was de gouden eeuw van overvloed. Afgezien van deze betrekkelijk korte periode werd de mens gedurende heel zijn geschiedenis volkomen door de zorg voor voedsel in beslag genomen. Dit tijdperk van overvloed loopt nu snel ten einde. Reeds lijdt tweederde tot driekwart van de mensheid weer aan ondervoeding — zowel kwantitatief, als kwalitatief.

Twee factoren zorgden ervoor dat de 19de eeuw een tijdperk van spectaculaire voedselovervloed was. Maar al te vaak wordt over het hoofd gezien dat, terwijl Europa een industriële revolutie onderging, het tegelijkertijd een omwenteling in de landbouw doormaakte.

Het zaaien van grassen en groene gewassen, zoals lupine en brem, op omgeploegd land dat vroeger braak bleef liggen, contourbewerking en wisselbouw waren drie belangrijke methoden van bodembescherming die toegepast werden. Voorts veranderde de landbouw van een graan verbouwende huishouding, die de grond uitputte, in een huishouding van veeteeltbedrijven waardoor de grond opgebouwd werd. Door grote stukken grond voor blijvend, verbeterd grasland te bestemmen, werd niet alleen Europa's voedselproductie sterk verhoogd, maar het gaf tevens haar agrarisch gebied een ongeëvenaarde stabiliteit — een stabiliteit die ondanks twee wereldoorlogen gehandhaafd bleef. Deze stabilisatie werd bevorderd door het feit dat bouwgronden in Europa over het algemeen zwaar zijn en niet zo spoedig aan erosie lijden. Ook is de regenval regelmatig, frequent en zacht, in tegenstelling met de zwaardere en meer onregelmatige regens zoals deze in de meeste delen van de Verenigde Staten gewoonlijk voorkomen.

Maar er is ook dit zeer belangrijke feit waar we acht op dienen te slaan: *grondstabiliteit in Europa werd verkregen ten koste van een meedogenloze exploitatie van de bouwgronden in de nieuwe werelddelen (Food or Famine, blz. 5.)* De indrukwekkende agrarische

hervorming die de nieuwe Europese massa's, voortgesproten uit het industriële tijdperk, van voedsel voorzag, was belangrijk. Maar van nog meer belang was de Europese kolonisatie van de rijke, nieuwe, vruchtbare landen — de Amerika's, Afrika en Australië — en het ontginnen van de „zwarte aarde” van Rusland.

Deze kolonisatie vond toevallig gelijktijdig plaats met het perfectioneren van de mechanische grondbewerking en met de ontwikkeling van het spoor- en zeevervoer van voedingsgewassen naar alle delen der aarde.

Door deze combinatie van mechanische grondbewerking en snel vervoer werden de uitgestrekte nieuw-ontgonnen landen de graanschuur van de wereld. Hun producten konden snel vervoerd worden teneinde de snelgroeiende industriële bevolking van de kapitalistische landen te voeden, of om hongersnood in India of China te verzachten.

De bouwgronden en de hulpbronnen van de nieuw-ontgonnen landstreken — en speciaal Noord-Amerika — *schenen* onuitputtelijk. Maar dit duurde niet lang!

Het laatste nog ontginbare land

De Nieuwe Wereld werd op een schandelijke wijze uitgebuit en misbruikt. Nauwelijks hadden de blanke kolonisten op het Noordamerikaanse continent voet aan land gezet of het gevaar van bodemuitbuiting deed zijn intrede. Tegen 1685 werden rivieren waargenomen die modderig waren van het slib, en een toename in overstromingen, veroorzaakt door het rooien van bossen, werd genoteerd. De vernietiging van veld en bos werd er evenwel niet door afgeschrikt.

Washington en Jefferson — twee van de vele Amerikaanse leiders van eertijds — waren ontsteld door wat ze om zich heen zagen gebeuren. Zij trokken in woord en daad te velde tegen ruïnerende landbouwmethoden, doch het baatte niet. Het plunderen van de Nieuwe Wereld ging door — en versnelde in tempo. Als één landstreek uitgemergeld raakte was er altijd iets verder naar het westen nieuw land beschikbaar.

„Elke sociale en economische invloed

scheen het verbreiden van de Amerikaanse landbouw in de hand te werken. De uitvinding van McCormicks graanmaaier in 1831 en andere ontwikkelingen op het gebied van landbouwwerktuigen die daarna kwamen, maakten het mogelijk steeds meer hectares land te gaan bebouwen. Toen de ijzeren ploeg in de taaië prairiegrond onbruikbaar bleek te zijn, verscheen in 1837 de zichzelf schoonschurende stalen ploeg die de opmars van de landbouw naar het westen versnelde" (*Man and the Soil*, blz. 46).

Enkelen, zoals Marsh, een advocaat en geleerde uit Vermont, schreven met een nadrukkelijkheid als van een profeet, maar al hun waarschuwingen werden in de wind geslagen.

„Tussen 1889 en 1906 werd het territorium van Oklahoma voor de landbouw opengesteld. Het was het laatste grote gewest met federale landbouwgronden dat nog niet was vrijgegeven... Het toegang verlenen tot vrij land was de veiligheidsklep geweest die de druk van werkeloosheid en economische ellende had verlicht" (idem, blz. 48).

Maar dit alles stond nu op het punt te veranderen. Heel de geschiedenis door was het zó geweest dat de mens, wanneer hij land in de ene streek had uitgemergeld, naar een ander gebied was getrokken. Nu, voor de eerste keer, was er geen vruchtbaar, nieuw landbouwgebied meer waar de mens naar toe kon trekken. Men had de laatste belangrijke landstreek in de VS die nog ontgonnen kon worden, bereikt!

Decennia van uitbuiting

De gevolgen van het feit dat men nu het laatste landbouwgebied, dat nog voor ontginning beschikbaar was, bereikt had, werden destijds niet algemeen ingezien. Maar tegen het jaar 1914 begonnen zij zich duidelijk af te tekenen.

Jacks en Whyte schatten dat *in de twintig jaren van 1914 tot 1934 alleen al door erosie meer voedselproducerende grond verloren ging dan in de gehele voorafgaande geschiedenisperiode!* (*Vanishing Lands*, blz. 219.)

„Gedurende de eerste wereldoorlog werden uitsluitend in Europa ongeveer twintig miljoen ha landbouwgrond aan

de cultuur onttrokken. Als een gevolg daarvan werden in de Verenigde Staten 16 miljoen ha grasland voor het eerst in cultuur gebracht. Dit land — dat voor het grootste deel in West-Texas en Oklahoma lag en zich tot in de aangrenzende streken van Colorado, Kansas en Nebraska uitstreckte — *was ten enemale ongeschikt voor intensieve bebouwing.*

„In de dolle haast van de „tarwekoorts" werden deze streken door de ploeg opengescheurd en er werd tarwe op verbouwd op een manier die beter „mijnbouw" dan landbouw genoemd kan worden..." (*Man and the Soil*, blz. 49, onze nadruk).

„De kolonisten waren geen boeren, maar bodemuitbuiters; het waren geen zuinige beheerders van de grond, maar kapers die het bodemkapitaal plunderden. Toen de organische bestanddelen van deze bodems opgebruikt waren, bleef het droge minerale deel over en werd gedurende vele hete, droge maanden blootgesteld aan de hevige steppewinden. Het was in de twintiger jaren dat de eerste grote zandstormen optraden. Miljoenen tonnen in droog stof veranderde bovengrond werden de lucht in getild... zodat ze de hemel... verduisterden... In vijftig jaar tijds was een vruchtbare streek in een woestijn veranderd." (Alg. WP, artikel *Erosie als sociaal probleem*, blz. 723-724.)

Er zijn nu in bepaalde gedeelten van de Amerikaanse prairiestaten, en in Arizona en Californië, woestijnen waar 50-100 jaar geleden malse grassoorten groeiden die tot aan de buiken van de paarden en zelfs nog hoger reikten, en waar jaarlijks recordtarweogsten voorkwamen.

Amerika niet alleen

De hele wereld sloot zich in deze orgie van vernietiging bij de VS aan. Jacks en Whyte rapporteren dat de achteruitgang van de grond als gevolg van de onvergelykbare economische groei van de negentiende eeuw *over de gehele wereld* voorkwam (*Vanishing Lands*, blz. 219).

Wanneer de grond achteruit gaat heeft dit dezelfde uitwerking als een vermindering in de hoeveelheid bouwland. Hoewel de bevolking sterk toe-

nam, verloor de aarde het vermogen haar bewoners te voeden!

Volgens Jacks en Whyte moet Afrika zelfs nog voor Noord-Amerika geplaatst worden voor wat de omvang en de graad van uitputting van de grond betreft. Generaal Smuts van Zuid-Afrika zei eens: „Erosie is het grootste probleem waar de natie zich mee geconfronteerd ziet, groter dan enig politiek probleem."

Alhoewel de gegevens fragmentarisch zijn, heeft vrijwel elk land in Midden en Zuid-Amerika tot op zekere hoogte met dezelfde problemen te kampen. In vele gebieden zijn deze van ernstige aard, zoals in het tarwegebied van Chili en de pampa's van Argentinië. Overbeweiding en het omploegen van grasland om tarwe te kunnen verbouwen heeft door het vernietigen van de allerbeste bouwgronden van dat werelddeel een zware tol geëist. Hoewel ze in agrarisch opzicht van geringere waarde zijn, vertonen ook het Amazone-bekken en andere tropische gebieden overmatige erosievervalsingen.

De geschiedenis van het uitmergelen van de cultuurgrond in de uitgestrekte Australische tarwegebieden en de graslanden die aan de grote in het midden gelegen woestijn grenzen, klinkt als een herhaling van wat er in het westen van Amerika gebeurde. Het ontbossen van de bergen veroorzaakte ook hier overstromings- en verzandingsproblemen.

In het weidegebied van Nieuw-Zeeland heeft uitgebreide ontbossing plaatsgevonden teneinde weiland te verkrijgen wat op zijn beurt weer kaalgeveid werd. Vele steile hellingen die permanent bebost hadden moeten blijven, werden ontbost om ruimte te krijgen voor méér schapen en vee.

Het zijn echter niet alleen de nieuwere landen die hun grond ruïneren. Gronduitputting komt op zeer uitgebreide schaal en in acute vorm ook voor in de uitgestrekte tarweproducerende „zwarte aarde" streken van Rusland en in de uitgestrekte Eurazische steppen. Ook in India heeft deze kanker zich bij het toenemen der bevolking met een verbazingwekkende snelheid verspreid.

Wanneer we de bouwgronden en de natuurlijke hulpbronnen van de wereld

Foto: Ambassador College

Natuurlijk meertje met een degelijk onderhouden waterscheiding conserveert bodemkapitaal en voorkomt erosie.

Foto: Ambassador College

Het scheuren van bovengrond-arm grasland voor het kweken van handelsgewassen stelt de bodem bloot aan vernielende elementen.

globaal nader bezien, dan blijkt dat deze op weinig uitzonderingen na in het algemeen gekenmerkt worden door de toepassing van dezelfde degeneratieve bewerkingsmethoden. Schrijvend in het boek *Food or Famine* classificeert Ward Shepard deze als volgt:

„1) In gebieden met een hoge vochtigheidsgraad worden heuvelachtige landstreken door watererosie aangetast als gevolg van slechte grondbewerkingsmethoden, en het overbeweiden van graslanden.

„2) De bebouwbare grasstreken — de prairiegebieden van Noord- en Zuid Amerika, Australië, Afrika en Rusland — worden uitgemergeld door het verbouwen van slechts één gewas, inzonderheid tarwe, en door erosie veroorzaakt door wind en water.

„3) Halfdroge graslanden in Noord en Zuid-Amerika, Eurazië, Afrika en Australië verloren voor een groot deel hun vegetatie als gevolg van overbeweiding en ernstige wind- en watererosie, waardoor in vele streken ware woestijncondities ontstaan of dreigen te ontstaan.

„4) Het overgrote deel van de bossen op de wereld wordt op een destructieve wijze geëxploiteerd, waarbij niet meer dan 12-15% van het totale bos-areaal op wetenschappelijke manier wordt beheerd.

„5) In al deze landen gaan als gevolg van slechte bodembewerking,

overbeweiding en ontbossing grote hoeveelheden oppervlaktewater verloren, doordat men het via de rivieren in zee laat wegstromen, in plaats van het door de bodem te laten opnemen door middel van een goedonderhouden vegetatie. Deze verspilling veroorzaakt uitdroging van de grond, brengt veranderingen teweeg in rivieren en dalen, en vormt een steeds groter wordende bedreiging van de onmetelijke potentiële bronnen van hydro-electrische energie.”

De totale woud- en graslandbedekking der aarde ligt reeds ver beneden de veiligheidsmarge die nodig is om een gezond klimaat te waarborgen.

Een beraming van het erosievraagstuk

„Erosie wijzigde het oppervlak van de aarde méér dan de gecombineerde activiteiten van alle aardbevingen, vulkanen, tornado's en vloedgolven sinds het begin der geschiedenis; toch gaat het zo geleidelijk in zijn werk dat wij geneigd zijn het te negeren,” (Burgess, *Soil Erosion Control*, blz. 3-4.)

En het is overduidelijk dát men het negeerde!

Dat de toestand ernstig was geworden, werd duidelijk aangetoond door een serie rampen in de „vorm van verschroeiende droogtes, kolossale overstromingen, en zandstormen die een heel werelddeel verduisterden waardoor de

mens tot in alle uithoeken der aarde doordrongen werd van de furie van het snel toenemende verweer van de natuur tegen de primitieve pogingen van de mens om de baas te spelen” (*Food or Famine*, blz. 9).

Het geschatte jaarlijkse verlies

De *United States Soil Conservation Service* („Dienst voor bodembescherming”) berekende, „In een normaal productiejaar wordt er door erosie als gevolg van wind en water 21 keer zoveel plantenvoedsel aan de bodem onttrokken als er door de gewassen, die van dit land worden verkocht, wordt verwijderd.”

Alleen de erosie van Amerika's bouw- en graslanden, door de mens zelf bewerkstelligd, is er de oorzaak van dat elk jaar meer dan drie miljard ton teelaarde via de rivieren en reservoirs naar zee wordt gespeld. Er zou een goederentrein voor nodig zijn, lang genoeg om 18 keer de aarde langs de evenaar te omspannen, om zo 'n enorme hoeveelheid grond te vervoeren!

Dat betekent een verlies van één ton teelaarde per hoofd van de wereldbevolking!

Dit is de vruchtbare toplaag die in mineralen en humus de grote reserves aan plantenvoedsel bevat en de mens voor de hongerdood behoedt!

Wanneer we uitgaan van 2 500 ton teelaarde om één hectare met een laag

HOE UW ABONNEMENT OP DE ECHTE WAARHEID BETAALD IS

Zo velen vragen: „HOE komt het dat mijn abonnement al betaald is? WAAROM kan ik dat zelf niet betalen? HOE kunt u een tijdschrift van zo'n kwaliteit uitgeven, zonder enige advertentie-inkomsten?”

Het antwoord is verbazingwekkend, maar toch zó eenvoudig! De ECHTE WAARHEID is volkomen uniek. Uw reeds betaald abonnement is daar slechts een voorbeeld van. Dit tijdschrift geeft u INZICHT in de zich snel wijzigende toestanden in deze wereld — de sociale kwesties, onze gezinsproblemen en uw persoonlijke vraagstukken. Wij geven u de *betekenis* en het doel van het menselijk bestaan.

Andere nieuwsmedia rapporteren vaak alleen maar het nieuws en de vele toestanden in deze wereld. De ECHTE WAARHEID geeft u evenwel het *hoe* en het *waarom* en hoe de praktische oplossingen er uit zullen zien!

De moderne wetenschap heeft zich uitgegeven als de „Messias”, die de wereld van haar problemen zou verlossen. In tien jaar tijds is de wetenschappelijke kennis *verdubbeld* — maar in die zelfde tijd hebben de *wereldproblemen* daar gelijke tred mee gehouden!

Het communisme kwam naar voren met de leus: „Anderen hebben aangetoond hoe [slecht het met] de wereld is; we moeten daarom de wereld veranderen!” (Karl Marx.) Vandaag — na vijftig jaar communisme — kunt u het resultaat zien in het verschil tussen Oost- en West-Berlijn!

Wetenschap, technologie, communisme en fascisme hebben bewezen valse verlossers te zijn! Alles wat de mensen tot dusverre geprobeerd hebben, heeft deze vraagstukken niet op kunnen lossen. Zij kennen de WEG niet die naar VREDE leidt — zelfs de ZIN VAN HET LEVEN kennen zij niet.

De redakteuren van De ECHTE WAARHEID hebben het daarom gewaagd — zonder zich hiervoor te verontschuldigen — om naar die Bron te gaan, die de *antwoorden* geeft en met onfeilbare zekerheid de *oplossingen* aan de hand doet. Ongeveer een derde ervan bestaat uit toekomstvoorspellingen die, naar het schijnt, door geleerden, godsdienstige organisaties, regeringen en opvoedkundigen volkomen over het hoofd zijn gezien. Toch hebben de gebeurtenissen van de afgelopen 2500 jaar bewezen dat deze voorspellingen *volkomen betrouwbaar* waren!

Men weet eenvoudig niet dat we ons voor een bepaald doel hier op aarde bevinden en dat dit onbegrepen Boek in feite de Handleiding is, waarin onze Schepper het doel van ons bestaan uiteenzet! Het heeft te maken met de huidige wereldsituatie. Maar het slaat niet alleen op deze tijd — de voorspellingen verschaffen ons ook een blik in de toekomst! Er bestaat *geen andere* Bron waardoor we de tijd waarin we nu leven beter kunnen begrijpen! En de Auteur van deze Bron zegt: „Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet.”

Wij geven u de zuivere waarheid! Ze is onbetaalbaar — we kunnen er eenvoudig niets voor vragen. Dat is ons beleid. Een naar verhouding klein aantal medewerkers heeft zich vrijwillig bij ons aangesloten om dit unieke beleid mogelijk te maken. Wij, en zij, danken u uit de grond van ons hart dat u het ons mogelijk maakt, u te dienen. Het is werkelijk „meer gezegend te geven dan te ontvangen.” Dank u wel dat u ons dit plezier gunt!

van achttien centimeter te bedekken, dan wordt er alleen al via de Mississippi elk jaar als gevolg van watererosie het equivalent van 10 000 boerderijen van elk 40 ha weggespoeld (*Soil Conservation*, blz. 9).

Waar winderosie toe in staat is werd door de weergalozes stofstorm van 11 mei 1934 aangetoond. Deze storm woei naar schatting 300 miljoen ton bovengrond weg uit het westelijk deel van Kansas en uit delen van naburige staten. Wanneer we dezelfde basis als van hierboven aanhouden, dan nam deze ene stofstorm een equivalent van 3 000 boerderijen van elk 40 ha uit productie!

Ter vergelijking moge dienen dat in 1954 in Nederland de wind door het wegvoeren van de aarde op onze akkers een schade van 26 000 gulden per dag veroorzaakte!

Al deze getallen zijn natuurlijk maar schattingen.

Erosie neemt de meest waardevolle bestanddelen uit de grond weg. Sommige deskundigen menen daarom dat het verlies veel groter is dan ogenschijnlijk uit het gewicht, of de totale hoeveelheid valt op te maken (Gustafson, *Conservation of the Soil*, blz. 25).

Wat er door erosie wordt weggevoerd is het beste deel van de bovengrond, de toplaag die microben, humus, en kant en klaar plantenvoedsel bevat. De ton teelaarde die iedere persoon op aarde per jaar verliest bevat voldoende plantenvoedsel om die persoon jarenlang van voedsel te voorzien. Dit alles laat dus wel zien dat bodemconservatie en toepassing van de juiste agrarische werkwijzen heel de aarde fabelachtig rijk zouden kunnen maken.

Het watervlies

Het relaas over verspilling eindigt niet met erosie. Het omvat tevens de grote hoeveelheid water aan de oppervlakte van het land, die bij het wegspoelen van de geërodeerde grond naar zee verloren gaat. Onder normale omstandigheden zakt het regenwater de grond in voor de voeding van planten en om geleidelijk putten, bronnen, vijvers, beken en rivieren van water te voorzien. Daar men het regenwater

echter over het land laat weglipen, droogt de aarde uit. Het verhindert de mens van een aanzienlijk gedeelte van de totale regenval gebruik te maken.

Desondanks denken onze ingenieurs nog steeds dat de mens in staat is de natuur te bedwingen. Zij dromen van het herstel van de in verval geraakte waterhuishouding door heel eenvoudig gigantische dijken en dammen ter voorkoming van overstromingen en dichtslibbing te bouwen. Wat een ongelofelijk naïeve aanpak van het probleem!

„Die ingenieurs nemen geen notitie van het feit dat de natuur zelf, door met geweld hele stroomgebieden te reconstrueren in een poging het overtollig oppervlaktewater te verwerken, in de Verenigde Staten 200 miljoen gulden en ravijnen heeft uitgekerfd” (*Food or Famine*, p. II).

Bovendien zijn vanwege de onoverwinnelijke krachten der natuur „naar schatting 2000 irrigatiedammen in de Verenigde Staten nu onnutte verzamelplaatsen van slib, zand en grind” (Uit de lezing „Kan de wereld worden gered?” door Dr. Cole).

Wanneer zal de mens eindelijk leren dat het dwaasheid is tegen de natuur in te gaan? Wanneer zal hij in harmonie gaan leven met de door God ingestelde wetten die de natuur regelen? En wanneer zal hij gaan inzien dat het toepassen van dwaze landbouwmethoden een vreselijke straf voor het menselijk welzijn ten gevolge heeft?

Wat arme grond voor u betekent

Planten zijn voor de elementen die ze voor hun groei nodig hebben, afhankelijk van de aanwezige voorraad mineralen in de grond waarop ze groeien. De mens en de dieren die hij eet, zijn voor deze voedingsstoffen op hun beurt weer afhankelijk van de planten.

Met andere woorden: u bent in fysiek, emotioneel en geestelijk opzicht dat wat u eet! Wanneer u voedsel eet dat een te lage voedingswaarde heeft, dan ondergaat uw lichaam er de straf voor. Planten en dieren die op geërodeerde en uitgemergelde grond opgroeien, zijn inferieure voedselproducenten. En zulk voedsel resulteert in ziekelijke,

gedegenereerde mensen die voor allerlei ziekten vatbaar zijn. 't Is zó eenvoudig — en zó zeker!

„Het grootste verlies als gevolg van ... uitputting van de grond,” waarschuwt Mickey, „is *niet kwantitatief, maar kwalitatief*. Het heeft te maken met de kwaliteit van het leven dat door de bodem wordt gevoed” (*Man and the Soil*, blz. 33).

In alle delen van het Romeinse Rijk behalve Egypte daalde bijvoorbeeld zowel het geboortecijfer als de viriliteit van de bevolking. Geschiedenisboeken vermelden dat de Romeinen verbaasd stonden over het hoge geboortecijfer in Egypte waar de grond elk jaar door de Nijl vruchtbaar werd gemaakt.

Grond die te weinig calcium en fosfor bevat, heeft een tekort aan de bestanddelen die nodig zijn voor een juiste beenderengroei van mens en dier. Grondsoorten die gebrek hebben aan or-

ganisch gevormde nitraten en andere mineralen brengen gewassen voort die arm zijn aan eiwitten benodigd voor de bouw en het herstel van lichaamscellen. Reeds lang is het bekend dat dieren die op de meest uitgelezen kalksteengebieden ter wereld worden gefokt, zoals bijvoorbeeld de streken rond Lexington in de Amerikaanse staat Kentucky — het gebied van het „blauwe gras” — en de hoger gelegen delen van Florida in de Verenigde Staten, sterkere beenderen hebben en gezonder vlees, groter uithoudingsvermogen en langere levensduur dan dieren gefokt op gronden die minder rijk zijn aan mineralen, benodigd voor de opbouw van beenderen en spieren.

Hetzelfde is ook op mensen van toepassing. Een baby kan geen sterk beenderengestel ontwikkelen wanneer zijn voeding bestaat uit melk van een koe, die graast op calcium- en fosforarme grond. Een volwassene kan evenmin sterke spieren ontwikkelen en rode bloedlichaampjes produceren door biefstuk te eten van een rund gevoederd met gras en granen afkomstig van uitgemergelde en geërodeerde gronden, die totaal geen eiwit-vormende mineralen en ijzer bevatten.

„Wat de bestudering van het verband tussen de bodem en de behoeften aan mineralen en vitaminen in het dieet van de mens betreft, moet er nog veel werk verzet worden, doch veel is er al gedaan. En wát er van bekend is, wijst ondubbelzinnig op het feit dat *gebreklijdende* gronden *gebreklijdende* mensen produceren” (*Man and the Soil*, blz. 3-4).

Dat is de reden waarom het steeds toenemende probleem van de uitputting van het bouwland van zo'n groot belang voor *u* is!

Slechts het begin

Wij leggen er hier de nadruk op dat de problemen betreffende erosie en de uitputting der grond die we in dit artikel behandelden, slechts een *deel* uitmaken van de naderende gigantische crisis in de landbouw.

Chemisch onevenwichtige kunstmeststoffen, insecticiden, plantenbestrijdingsmiddelen, water- en luchtverontreiniging, de minderwaardige produc-

ten van een „landbouw op wetenschappelijke basis,” het in de war zijnde weer, en een worgende greep van economische aard op de voedselproducenten — deze en vele andere belangrijke factoren vormen samen de oorzaak van de grootste landbouwcrisis in de geschiedenis. Let op komende artikelen die deze belangrijke onderwerpen zullen behandelen — *en er oplossingen voor zullen geven*.

Persoonlijk

van Herbert W. Armstrong

(Vervolg van pagina 4)

mensen om hen heen geloofden het. Ze namen het *zonder meer* aan.

Nu zullen sommigen tegenwerpen: „Ik heb het *bewezen*.” Bedoelen ze werkelijk dat ze *al het bewijsmateriaal* nagespeurd hebben en dat onpartijdig en zonder vooroordelen overwogen hebben — *alvorens* zij dit als een overtuiging aannamen? Niet erg waarschijnlijk. Maar sommigen zullen een greep in het wilde doen om bewijs te zoeken dat door inductief te redeneren gebruikt kan worden hun bewering te ondersteunen. Bewijs ertegen verwerpen ze, en dan zeggen ze dat ze hun overtuiging *bewezen* hebben.

Het is een feit dat, tenzij we oppassen, ons verstand ons om de tuin kan leiden. Zodoende worden overtuigingen aanvaard en vooroordelen nemen toe.

Maar desniettemin, omdat zovelen erom gevraagd hebben, zal ik proberen tijd te vinden om uitvoeriger te schrijven over *wat de mens IS*; en het samenhangende onderwerp, het verschil tussen het verstand van een mens en het brein van een dier, en wat de oorzaak is van de enorme kloof tussen deze twee, zodat een dier nooit het denkvermogen van een mens kan verkrijgen. De enige voorwaarde is dat ik niet met zekerheid kan zeggen wanneer dit klaar zal zijn. Ik heb de omstandigheden, die mijn tijd en aandacht vragen, niet altijd in de hand. Ik zal er zo gauw mogelijk mee beginnen en vraag onze lezers geduld te hebben.

UITZENDTIJDEN

De WERELD VAN MORGEN

EUROPA

In bet Engels —

RADIO MANX — 188 m (1594 kHz) middengolf — zondag: 14.45 en 19.45; maandag t/m zaterdag: 10.30 en 19.30 — ultra korte golf 89 MHz — zondag: 19.45; maandag t/m zaterdag: 19.30.

In bet Frans —

RADIO LUXEMBURG — 1293 m, lange golf, maandag: 5.30; dinsdag, vrijdag: 5.15; donderdag: 5.10.

EUROPA NR. EEN — Felsberg, Saar, Duitsland — 1647 m, (182 kHz) zondag: 1.00 en 5.52; woensdag, zaterdag: 5.37.

In bet Duits —

RADIO LUXEMBURG — 49 m, (6090 kHz) kortegolf en 208 m, (1439 kHz) middengolf — zondag: 6.05; maandag, dinsdag en vrijdag: 5.00.

ZUID AMERIKA

In bet Engels —

RADIO ANTILLEN — Montserrat, W. I. (930 kHz) 18.30 dagelijks.

RADIO SURINAME — Paramaribo — (725 kHz) dagelijks tussen 10.00 en 13.00 of tussen 19.00 en 20.30.

Indien u in het buitenland woont en het WERELD VAN MORGEN-programma wilt ontvangen, schrijf ons dan om een lijst met de meer dan 240 stations waarover wij uitzenden.

INGRIJPENDE VERANDERINGEN

IN HEDENDAAGS *Wereldgebeuren*

„**B**ESCHAVINGSZIEKTEN” vormen een toenemende bedreiging voor het voortbestaan van de mens.

Aldus de vooraanstaande mikrobioloog, professor Rene Dubos van de Rockefeller Universiteit, die deze waarschuwing uitsprak tijdens een toespraak tot de 22e vergadering van de Wereld Gezondheids Organisatie, die in de Amerikaanse stad Boston bijeengekomen was.

„Naarmate een bevolking meer aan de techniek blootgesteld wordt,” zo betoogde professor Dubos, „des te meer schijnt het aan bepaalde vormen van *chronische en degeneratieve ziekten* onderhevig te zijn. Die ziekten worden juist om die reden beschavingsziekten genoemd.”

Het ironische hiervan was dat professor Dubos zijn toespraak hield op dezelfde dag dat Apollo-11 gelanceerd werd — een van de meest gedurfde ondernemingen der technologie.

DDT een „tijdbom”

Voor zijn toespraak zei professor Dubos tegen verslaggevers dat de verontreiniging van onze omgeving onder de komende generaties vreselijk huis zal houden.

„De wereld zal met DDT in conflict komen,” zei hij. „Dit insectenspuitmiddel ligt als een tijdbom in de cellen van de mens opgeslagen en onder spanning worden haar nevenverschijnselen gevaarlijk.”

„Ik ben me terdege bewust van het enorme nut van DDT,” zei hij, „maar ik ben bang dat wij er op een gegeven ogenblik spijt van zullen krijgen.”

Professor Dubos waarschuwde dat het *ogenschijnlijke* vermogen van de mens zich in sommige gevallen aan een steeds

vuiler wordende omgeving aan te passen, vaak negatieve reacties onder de oppervlakte verbergt. Hij haalde het voorbeeld aan van biologische veranderingen die in grote steden door de „smog” teweeg gebracht worden.

De longen scheiden dan meer slijm af teneinde irritatie door de vuile lucht te voorkomen. Maar jaren later wordt deze geruststellende aanpassing oorzaak van chronische bronchitis, „een medisch probleem van nationale omvang in Engeland en West-Europa, en in toenemende mate ook in de VS,” zei hij.

Voortbestaan van de mens in het geding

In juni van dit jaar gaf Secretaris-Generaal Oe Thant van de VN zijn tot nog toe ernstigste waarschuwing in verband met de toenemende, *wereldwijde* bedreiging in de vorm van verontreiniging en misbruik van ons leefmilieu.

In een rapport over de problemen van de menselijke omgeving, waarschuwde Thant dat de toekomst van het leven op aarde in gevaar gebracht zou kunnen worden als er niet op tijd maatregelen getroffen zouden worden.

De experts die het rapport voor Oe Thant opstelden, brachten enkele ontstellende feiten aan het licht:

- Ruim 500 000 000 ha vruchtbaar land zijn tot nu toe door erosie, verzilting en andere misbruiken helaas verloren gegaan.
- Twee-derde van het bosgebied der wereld is ontbost.
- Tussen 1920 en het einde van deze eeuw zal de trek van het platteland naar de stad de stedelijke bevolking van de Afro-Aziatische-Latijnse wereld van 100 miljoen tot 2 000 000 000 doen stijgen — een *20-voudige toename!* Tijdens diezelfde periode zullen de steden

in het rijkere een derde van de wereld hun bevolking *verviervoudigen*.

- De wereldproductie van giftige spuitmiddelen bedraagt bijna 600 000 000 kg per jaar. Jaarlijks wordt er aan onze omgeving 45 000 000 kg DDT toegevoegd. Men heeft ontdekt dat kleine hoeveelheden van deze spuitmiddelen de zuurstofproducerende fotosynthese van sommige in de oceanen voorkomende plantaardige organismen met zoveel als 75% vermindert. En die organismen produceren meer dan 50% van 's werelds totale zuurstofvoorraad!

De steeds groter wordende bezorgdheid van geleerden is, dat veranderingen in de omgeving misschien onstuitbare uitwerkingen zullen hebben op de kleine (slechts 4 km dikke) mantel water, lucht en land die al het leven in stand houdt.

De bekende bioloog Barry Commoner verklaart:

„De moderne technologie heeft zo'n druk uitgeoefend op het onderling verband tussen de verschillende processen in onze levende omgeving — en dan nog wel op de zwakste punten ervan — dat er maar een kleine veiligheidsmarge voor dit systeem overblijft. Ik geloof dat, mits we onze technologische macht in overeenstemming gaan brengen met een beter begrip van de omgeving, *we het gevaar lopen deze planeet als een geschikte woonplaats voor de mens te vernietigen.*”

Wat een tragische toestand!

Schrijf om ons gratis, rijk geïllustreerde boekje, *De ideale Wereld van morgen — een blik in de toekomst*, dat laat zien HOE de mens uit deze vervuiling-crisis gered zal worden. Het beschrijft in spannende details hoe deze wereld er vóór het jaar 2001 uit zal zien!

IN DIT NUMMER

★ **PERSOONLIJK**

WAAROM gelooft u wat u gelooft? Maar weinig mensen staan er ooit bij stil om, terugblikkend op het verleden, zich af te vragen hoe ze ertoe gekomen zijn bepaalde dingen waarin zij geloven te geloven. De meesten zien eenvoudig niet in hoe ze in veel gevallen tot de overtuigingen waarin ze geloven, gekomen zijn. De analyse van deze vraag kunt u op pagina 3 vinden.

★ **JAPAN LAAT HET WESTEN WETEN WAAR HET OP STAAT**

De oude opvatting over de Oriënt — een land van hongerige, gele mensjes, die een kom rijst eten — heeft afgedaan. Het Westen ziet zich nu geconfronteerd met een nieuwe reus — de toenemende invloed van het Verre Oosten in werelddangelegenheden. Voor een uiteenzetting waarom het Westen naar Japan als de woordvoerder voor Azië dient te luisteren, zie pagina 5.

★ **EEN DREIGENDE ONTWIKKELING— WERELDCRISIS IN DE LANDBOUW!**

Bewindslieden over de gehele wereld zijn in opschudding geraakt. Zij zien zich plotseling geconfronteerd met een gevaarlijke — doch slechts weinig begrepen — crisis in de landbouw. WAAROM een CRISIS? Waardoor ontstond zij? Waarom werden wij niet eerder ingelicht? Waar leidt het heen — en wat is de oplossing? Zie pagina 7.

★ **GIJ ZULT NIET!**

Zijn de Tien Geboden „negatief” en daarom een een verkeerde wet? Zie pagina 9.

★ **O.K.—U HEEFT EROM GEVRAAGD!**

Een lezer van dit tijdschrift heeft de Hoofdredacteur uitgedaagd een bevredigend antwoord te geven. „Ik wil het antwoord daar, waar alle abonnees van De ECHTE WAARHEID het kunnen lezen”, eiste hij. Zie pagina 11.

★ **INGRIJPENDE VERANDERINGEN IN HEDENDAAGS WERELDGEBEUREN**

Zie pagina 19.